

**МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ
У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ**

**Тези доповідей
державної студентської наукової конференції**

**«АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЛІНГВІСТИКИ
ТА ПЕДАГОГІКИ»**

21 березня 2013 року

**Біла Церква
2013**

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., чл.-кор. НААНУ, ректор, голова оргкомітету;

Новак В.П., д-р біол. наук, перший проректор;

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, проректор з НДР, заступник голови;

Хахула Л.П., канд. пед. наук, начальник навчальної частини;

Борщовецька В.Д., канд. пед. наук, декан факультету лінгвістики;

Олешко О.Г., канд с.-г. наук, координатор НТТМ університету;

Лобачова С.В., асистент, координатор НТТМ факультету;

Царенко Т.М., канд. вет. наук, начальник НДЧ;

Качан Л.М., канд. с.-г. наук, зав. аспірантури та докторантури;

Сокольська М.О., зав. РВІК відділу, відповідальний секретар.

Наукові пошуки молоді у третьому тисячолітті: тези доповідей державної студентської наукової конференції «Актуальні питання лінгвістики та педагогіки», 21 березня 2013 року. – Біла Церква, 2013. – 45 с.

У збірнику висвітлені актуальні питання лінгвістики та педагогіки.

УДК 81'25:82-1:168.33

ПЕТРОСЯН О.О., студентка 3 курсу
Науковий керівник – **МИХАЙЛЕНКО О.О.**, канд. філол. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
tinabc1@rambler.ru

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ПОЕЗІЇ АБСУРДУ (на матеріалі лімериків Едварда Ліра та їх перекладів)

Актуальність роботи визначається необхідністю подальшого опрацювання перекладу поезії абсурду. Хоча багато відомих лінгвістів розглядають поезію абсурду загалом, та особливості їхнього російського перекладу зокрема, цих робіт є недостатньо для розуміння та визначення методів адекватного перекладу поезії цього жанру.

У зв'язку з цим, було проведено аналіз класичних англійських лімериків Е. Ліра, досліджено способи їхнього перекладу українською та російською мовами, та вперше проведено зіставний перекладознавчий аналіз перекладів лімериків Е. Ліра різними невідомими авторами та студентами 3 курсу факультету лінгвістики Білоцерківського національного аграрного університету, з оцінкою їхнього особистого внеску у способи поетичного перекладу лімериків, на основі яких ми доходили власних незалежних висновків щодо обраної нами теми.

Прагнучи досягти адекватності перекладу, перекладач лімериків Ліра стикається з двома загальними проблемами: проблемою суворо фіксованої форми і проблемою передачі сюжетної лінії.

Таким чином, адекватним перекладом лімериків може вважатися той, що передає як букву, так і дух ліровських лімериків, тобто як форму, так і безглуздий, ірраціональний зміст, і справляє при цьому той же комунікативно-прагматичний вплив на цільового читача, що й англійські лімерики на читача англомовного.

Враховуючи різницю мов, при передачі змісту нерідко доводиться міняти "географію" лімерики і власні імена героїв, жертвувати другорядними деталями, або замінювати їх, щоб зберегти поетичну форму і каламбур у творі.

Аналізуючи переклад лімериків, ми дійшли висновку, що майбутнім перекладачам необхідно не тільки сприймати інформацію, а також отримувати її, використовувати, інтерпретувати. Виконуючи переклад лімериків, перекладачеві слід бути дуже обережним, аби не викривити чи занадто сильно змінити зміст та форму, не зважаючи на те, що лімерики виявляються для перекладача своєрідним «незораним полем», та джерелом невичерпного натхнення для художнього перекладу та різноманітних інтерпретацій. Чітка система римування може бути переданою, комічний сенс збереженим, але все це вже не буде нести тієї функції, що в оригіналі – вірш вже не буде лімериком.

Порушена нами проблема перекладу лімериків на українську та на російську мови є досить широкою і заслуговує подальшого дослідження і вивчення.

ДЕМЧЕНКО Н.С., студентка 3 курсу
Науковий керівник – МИХАЙЛЕНКО О.О., канд. філол. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
natadaisy@yandex.ua

КАЛАМБУР ТА СПОСОБИ ЙОГО ВІДТВОРЕННЯ (на матеріалі казки Л. Керрола “Аліса в Країні чудес” та її перекладів)

Актуальність цієї роботи визначається необхідністю подальшого опрацювання одного з найважливіших аспектів теорії перекладу – проблеми можливості перекладу. Незважаючи на велику кількість робіт, присвячених окремим аспектам каламбуру, у перекладознавстві практично відсутні дослідження змістовних характеристик цього прийому. Таким чином було уперше проведено зіставний перекладознавчий аналіз перекладів каламбурів на матеріалі українських перекладів В. Корнієнка і Г. Бушиної та найдосвідченішого російського перекладача казок Б. Заходера новели Л. Керрола “Аліса в країні чудес”, на основі яких ми дійшли власних незалежних висновків щодо обраної нами теми. У кожному окремому випадку розглядається доцільність такої передачі з точки зору збереження стилістичної єдності твору і функціональної спрямованості каламбуру.

Досліджено явище каламбуру, що дало змогу дати точніше визначення каламбуру як стилістичного звороту мови, заснованого на комічному використанні однакового звучання слів, що мають різне значення, чи подібні за звучанням слова чи груп слів, або різні значення одного того ж самого слова або словосполучення. Казки Л. Керрола є зразковими в плані реалізації каламбурів різного виду. Каламбури в його казках не є випадковими.

Під час дослідження з'ясовано, що коли перекладач не має нагоди шляхом “дослівного” каламбуру достатньо чітко передати “каламбурність” поєднання, він не перекладає зворот, який дається йому автором оригіналу, а створює свою гру слів, що нагадує авторський каламбур, але ця гра слів створена іноді на зовсім іншій основі.

Аналіз різних варіантів відтворення каламбурів в англо-українському та англо-російському перекладах виявив різні підходи до вирішення цього складного завдання. З'ясовано, що основними способами перекладу каламбуру є вилучення, компенсація та калькування. У перекладі слід врахувати всі особливості каламбуру, його значення в контексті, всі можливі переклади, а потім спробувати знайти такий варіант перекладу, який би більше за інші підходив для відображення цієї гри слів. Незважаючи на те, що існують способи відтворення цього стилістичного засобу, вони не є універсальними для всіх випадків. А тому перекладачі мають виявити неабияку винахідливість, фантазію та письменницький хист аби читачі мови перекладу так само, як і реципієнти мови оригіналу відчули усю повноту та дотепність гри слів. Отже, гра слів є чи не найскладнішим стилістичним засобом для перекладу. Якою б унікальною не була гра слів, рішення для її перекладу завжди має існувати.

ВАКУЛЬЕНКО Д.О., студент 1 курсу
Науковий курівник – **ШМИРОВА О.В.**, канд. пед. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
e-mail3@ukr.net

THE USE OF ANIMALS FOR RESEARCH, TESTING AND TEACHING (A New Zealand experience)

A national survey into New Zealanders' attitudes towards the use of animals in research, testing and teaching, has provided important new information about what New Zealanders really think about the use of animals in RTT (research, testing and teaching).

The survey investigated New Zealanders' awareness and interest in the use of animals for RTT purposes and the levels of support and attitudes towards this use of animals.

Overall the level of interest in RTT is low. Only 33% of respondents expressed an interest in the issue generally and the majority agreed that the use of animals for teaching (72%) and research and testing (68%) was acceptable as long as there was no unnecessary animal suffering.

Awareness of the regulation of the use of animals in RTT and the degree of confidence in the Animal Welfare Act 1999 was also examined.

The main reason respondents were concerned was because they felt that animals would suffer, while the main reason they were unconcerned was because they felt it was necessary to protect human health. Respondents were more likely to find that animal use was justified if it was for research into life-threatening diseases such as cancers.

The regulation of the use of animals in RTT is not well understood. Only 21% of respondents declared an awareness of any rules and regulations and only 37% of those declared they knew a lot about the legislation.

While around half of the respondents felt less comfortable with RTT when they learned about the number of animals used each year in New Zealand, nearly three quarters of them felt more comfortable when the membership of an animal ethics committee (AEC) was explained to them.

An independent telephone survey of 750 people throughout New Zealand was conducted between 30 June and 7 July 2005 by independent research company, UMR Research Ltd. The survey is considered to be representative of the country as a whole.

The survey was conducted in four parts. Part one collected demographic information and asked respondents whether they were, or had ever been, active supporters of an animal welfare or animal rights organization, whether they were or had ever been a parent, had children at school and whether they had a pet. Part two collected information about awareness and interest in the use of animals for research and testing purposes and separately for use in teaching. Part three looked at attitudes to the use of animals in RTT and the level of concern or lack of concern about such use and part four explored awareness of the Animal Welfare Act 1999.

УДК 619:616.9:636.5

ДЕМЧУК В.М., студент 1 курсу

Науковий керівник – **ШМИРОВА О.В.**, канд. пед. наук

redfire@e-mail.com.ua

AVIAN INFLUENZA

Avian influenza is a highly infectious disease affecting many species of birds, including commercial, wild and pet birds. The most severe form of the disease (highly pathogenic) is a notifiable disease which was last confirmed in the United Kingdom in 1992.

Recent outbreaks of a new form of the virus, H5N1, have arisen in the Far East and more recently in Eastern Europe. All people that keep poultry and other domestic birds should remain vigilant for signs of the disease and all keepers should maintain a high level of biosecurity to reduce the risk of introducing the disease.

The severity depends upon the strain of virus and the type of bird infected.

Birds infected with Highly Pathogenic Avian Influenza viruses (HPAI) may die suddenly or show a range of clinical signs including respiratory signs, swollen heads, dullness and a drop in egg production. Some birds, especially waterfowl, can be infected with Low Pathogenic Avian Influenza viruses (LPAI) without showing any signs of disease.

AI is spread by movement of infected birds or contact with their secretions, particularly faeces, either directly or through contaminated objects, clothes or vehicles.

There is concern that the virus may change or mutate to emerge as a new virus that is easily transmissible between people and capable of causing disease in people, birds and other animals. Avian influenza (bird flu) is primarily a disease of birds. It is caused by influenza viruses closely related to human influenza viruses.

Transmission to humans in close contact with poultry or other birds occurs rarely and only with some strains of avian influenza. The severity of disease in humans varies from mild disease to severe respiratory disease. This depends on the strain of virus and characteristics of the person infected. Human deaths have been reported following severe disease. High standards of personal hygiene for poultry workers will help prevent ingestion and inhalation of infective material and reduce the risk of transmission to others.

Thorough washing with soap and water is an effective method of decontamination and may usefully be enhanced by the use of anti-viral hand wash/wipes following effective washing.

УДК 636-057.86

ОНИЩУК Я.Ю., студентка 1 курсу

Науковий керівник – **ШМИРОВА О.В.**, канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ANIMAL HUSBANDRY IS MY FUTURE OCCUPATION

Animal husbandry, also called animal science, stockbreeding or simple husbandry, is the agricultural practice of breeding and raising livestock for the production of food, fiber, work, and pleasure.

The science of animal husbandry is taught in many universities and colleges around the world. Students of animal science may pursue degrees in veterinary medicine following graduation, or go on to pursue master's degrees or doctorates in disciplines such as nutrition, genetics and breeding, or reproductive physiology. Graduates of these programs may be found working in the veterinary and human pharmaceutical industries, the livestock and pet supply and feed industries, or in academia. Historically, certain sub-professions within the field of animal husbandry are specifically named according to the animals that are cared for. A swineherd is a person who cares for hogs and pigs. A shepherd is a person who cares for sheep. A goatherd cares for goats. A cowherd cares for cattle. Today, herd managers often oversee thousands of animals and many staff. Farms and ranches may employ breeders, herd health specialists, feeders, and milkers to help care for the animals. Techniques such as artificial insemination and embryo transfer are frequently used, not only as methods to guarantee that females are bred, but to help improve herd genetics. This in turn improves the ability of the animals to convert feed to meat, milk, or fiber more efficiently and improve the quality of the final product.

There are contrasting views on the ethical aspects of breeding animals in captivity, with one debate being in relation to the merits of allowing animals to live in natural conditions reasonably close to those of their wild ancestors.

Some techniques of animal husbandry such as factory farming, tail docking and castration, have been attacked by animal welfare groups such as Compassion In World Farming. Some of these practices also are criticized by farmers who use more traditional or organic practices. Genetic engineering is also controversial though it does not necessarily involve suffering. People who believe in animal rights generally oppose all forms of animal husbandry. In agriculture and animal husbandry, green revolution popularized the use of conventional hybridization to increase yield many folds by creating "High yielding varieties". A Genetically Modified Organism (GMO) is an organism whose genetic material has been altered using the genetic engineering techniques generally known as recombinant DNA technology. Genetic Engineering today has become another serious and alarming cause of genetic pollution. Genetically Modified (GM) crops today have become a common source for genetic pollution, not only of wild varieties but also of other domesticated varieties derived from relatively natural hybridization.

УДК 602.6

СИНЕЛЬНИК О.О., студентка 1 курсу

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК А.І.**, канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

GENETIC ENGINEERING: LITTLE DO WE KNOW ABOUT IT

Under the banner of saving the world's population from impending famine global science offers agriculture to adopt transgenic or genetically modified plants. Such plants are obtained by genetic engineering (GE) technology (embedding genetic material from one organism to another). Besides, there is a mixing of species in nature which has never existed before. It seems that the problem is solved, but at the same time, it's heard that

these inventions are so artificial and life-threatening, at least to use them massively on the fields and afterwards, offer such food for millions of people.

Therefore, the goal of the paper is the description of the basic problems of genetically modified organisms. The subject of the work is the determination of the benefits and concerns over GM food.

Everyone knows that the development of GE is connected with not so scientific as commercial interests. Some GM products are already in use by many large corporations and have achieved brilliant success. In short, GE – is not only a science but also a huge business line which makes millions of dollars.

Commercial cultivation of GM products began in 1996. So far, the list of transgenic plants includes potatoes, soybeans, corn, sugar beets, pumpkin, papaya, wheat, canola, cotton and tomatoes. They are able to resist certain pests, herbicides and viruses, as well as giving better yields at lower costs. The GE can offer the consumers better quality, safety and taste. However, the contrast is that eating GM food increases the risk of allergic reactions and it's a great environmental danger to the environment.

We have already had a list of foods that have been altered with GE and may contain GM ingredients that will hit the market soon. Widespread choice of GE threatens to destroy agriculture in the form in which it exists. The only alternative way seems to be organic farming. Thousands of farms around the world are switching over to organic food production method where the earth gives considerable yields without any "chemistry". Twenty years ago harmonious farm was associated with the image "rejection of progress", and today their triumph led to the emergence of the term "new green revolution," which implies a radical change in environmental consciousness of mankind. In Ukraine, it is evident from the experience of some national companies, that there is more than favorable situation for the introduction of new activities in agriculture. It's merely necessary to model agricultural systems and find solutions for better using of existing agricultural potential.

Thus, GE is, to be quite plain, one of the most advanced sciences nowadays. It allows to solve many problems. Nevertheless, increasing human intervention in nature enhances its potential risk. Versions of development are varied. Only by adjusting the appropriate legislative framework, improving technologies after detailed possible results, one may introduce new products to the market. The future of mankind is in our hands and it is for us to decide what it will be.

УДК 342.746 (477)

ФЕДОРЧУК Ю.Ю., студент 1 курсу

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК А.І.**, канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

THE LEGISLATION OF UKRAINE ABOUT HEALTHY LIFESTYLE

It is known that healthy lifestyle comprises of balanced diet, regular exercise and maintaining an optimistic attitude. And well, there is more to healthy lifestyle. Despite following a healthy diet and adopting good living, it is possible to die early being a smoker

or just being around people who smoke – and breathing in second hand smoke. It is known the main negative effects of smoking.

According to "European School Survey Project on Alcohol and Drugs" teen's use of cigarettes is significantly high: 64% of girls and boys aged 15-17 years have smoked. Although the data on smoking showed some increase in the spread of this bad habit, the media actively and gently advertised products harmful for health, particularly tobacco and alcohol.

Therefore in the paper **reference** must be made to the role of healthy lifestyle laws in Ukraine, as it became a Party to the WHO Framework Convention on Tobacco Control. The **subject** of the research is outlining of the main amendments of essential laws of Ukraine on improving certain provisions on limiting places for smoking.

It should be taken into account that the Cabinet of Ministers Resolution *On approving the intersectoral programme "Health of the Nation for 2002-2010"*(No/14, issued 10 January 2002), dedicated to the promotion of a healthy lifestyle in Ukraine. The programme is aimed for a number of measures to be taken in different branches of the economy, including education, creating an infrastructure of healthy recreational activities and incentives to support a healthy lifestyle.

In 2005, a law was passed *On measures of prevention and reduction of tobacco products use and their harmful impact on the population's health* (Law of Ukraine No. 2899-IV, effective 25 October 2005). It covered many aspects of tobacco control, including, but not limited to packing and labeling; restrictions on public smoking; constituents and emissions, and penalties for violations of provisions of this Law.

In 2006, the Parliament ratified the WHO Framework Convention on Tobacco Control. In 2008, amendments to the Law on advertising were issued, banning tobacco and alcohol advertising (Law of Ukraine No. 145-VI, effective 23 March 2008). Thus from January 2009, there has been a ban on tobacco, alcohol and low-alcoholic beverages in "external advertisements" inside and outside of city limits. Further, the advertising or promotion of alcoholic beverages was banned from television programmes. From 1 January 2010, it was forbidden to advertise alcohol and tobacco in all printed media except for specialist titles.

Currently, the Government-approved Concept of the state target programme "Healthy Nation 2009 –2013" (Special Resolution of the Cabinet of Ministers No. 731-p, issued 21 May 2008) provided for the implementation of a series of coordinated intersectoral measures to create favourable conditions for a healthy lifestyle in Ukraine (including more physical activity, rationalized nutrition, hygiene, cessation of tobacco smoking, and alcohol and drug usage) and the prevention of accidents.

Law No. 4844-VI amends several provisions of the Law on Tobacco Control to require that additional places be 100% smoke free as of December 2012. Smoking is prohibited in indoor public places, workplaces, and public transport, including: restaurants, healthcare facilities, educational institutions, children's playgrounds, in underground passages, in elevators, in enclosed public transport.

Unfortunately, the implementation of this Law desires to be more effective. For example, smoking is prohibited in many specified public places, including, dormitories, airports, train stations, where smoking is restricted to designated smoking rooms, the total area set aside for smoking may not exceed 10 % of the total floor area of the premises. The law does not align with FCTC Art. 8 and the FCTC Art. 8 Guidelines because it does not

provide for 100% smoke free indoor workplaces and public places and therefore does not provide effective or universal protection against tobacco smoke exposure. To align with FCTC Art. 8 and the FCTC Art. 8 Guidelines, the law should require all parts of all indoor public places and workplaces to be 100% smoke free.

УДК 631.153.3:631.58

СИМОНЕНКО А.П., студент 1 курсу

Науковий керівник – **МЕЛЬНИК А.І.**, канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

NO-TILL TECHNOLOGY: ENVIRONMENT AND ECONOMIC BENEFITS

The notion of "no-till" refers to a tillage system, such as direct drilling, that leaves the soil undisturbed from harvest to planting. The only soil disturbance is caused by planting made directly through crop residues. No-till and other conservation tillage technologies are not a new discovery in agriculture; for instance, soil conservation technologies have been promoted since 1930s.

No-till is currently receiving increasing attention in Europe, because it may provide considerable environmental benefits in reduced soil erosion, nitrogen runoffs, and particulate phosphorus runoffs. What is more, it also provides cost reductions to farmers because of lower labor requirements and fuel consumption. Thus, provided that no-till technology does not considerably reduce yields, it provides an interesting alternative to currently prevailing cultivation technologies.

The paper is **aimed** at determining of environmental and economic benefits from using no-till technology. The **subject** of the research is the essence of the given reduced tillage method throughout the world in the last century.

The promise of environmental benefits from using no-till is understandable. Elimination of ploughing and resulting residue cover of soil surface leads to reductions in soil erosion, nitrogen runoffs, and particulate phosphorus runoffs. As a negative effect, however, dissolved phosphorus runoffs may increase due to accumulation of phosphorus in soil surface. The effect of no-till technology on weeds and plant diseases is still uncertain and requires further research. For instance, in some reviews it is concluded that annual weeds cause no problems, but the rhizomes of perennial weeds benefit from reduced tillage and thus need more careful control. Also plant pathogens that overwinter well on plant residues may increase in reduced tillage. Contrary to this, Fuglie [2] found no evidence that herbicide application rates are higher with conservation tillage systems compared with conventional tillage. Hence, the scientific evidence of the effects of no-till technology on herbicide use and, thus on potential runoffs, remains inconclusive.

The adoption of no-till technology may increase economic performance of farms due to reductions in labor, fuel, and capital costs. For instance, labor input in planting decreases from 3 hours to 1 hour per ha in no-till, and the fuel saving shows 70% reduction on average (from 34 liters to 10 liters per ha). Also capital investment and maintenance costs are reduced, because no-till requires only one tillage operation (planting) compared to two or more tillage operations plus planting for conventional tillage.

A private farmer, considering the adoption of no-till technology, would compare the above-mentioned cost reductions and the investment costs in no-till technology against the change in the agricultural revenue, determined by a change in crop yields. In a recent survey, 21% of farmers reported higher yields, 53% same yields, and 26 % reduced yields with no-till in comparison to conventional tillage. Thus, conventional and no-till technologies seem not to lead to great differences in crop yields. Interestingly, however, 91% of these farmers maintained equipment for conventional technology after investing in direct drilling equipment. This is in line with the observations that farmers are not necessarily able or willing to adopt no-till on all of their land, and thus they need equipment also for conventional tillage.

Because no-till technology offers so many environmental and economic benefits, it is tempting to say that the adoption of this technology provides a win-win situation, i.e. an improvement of economic and environmental performance of farms. However, it has somewhat mixed effects on runoffs, the investment costs may be high, and yields "too much" lower than under conventional technology.

УДК 581.9

КУЛАГІНА А.М., студентка 1 курсу

Науковий керівник – МЕЛЬНИК А.І., канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

SOME NOTES TO PLANT INVASION IN THE CONTEMPORARY WORLD

All living things have evolved to live in various places on the Earth as a result of millions of years of responses to climatic and other conditions and biological interactions with other species. These forces have shaped the natural ecosystems and habitats present today and the plants, animals and other organisms associated with them. Our Land has an incredible array of wild natural areas including deciduous forests, marshes, rivers, streams, lakes, prairies, barrens, deserts and mountain habitats comprised of diverse groups of native species adapted to particular habitats and conditions. These species comprise our native biodiversity.

Healthy ecosystems are essential for maintaining native wildlife populations and the native plants that provide the food and shelter they require. As global travel and trade have expanded humans have been moving species to new areas, introducing them to places they would not likely have been able to reach by means of wind, water or wildlife. Some exotic species have escaped from plantings and are able to reproduce on their own in the wild and some of these naturalized species have become weedy or 'invasive.'

As these species establish and spread they are replacing native plants and altering natural habitats, often with disastrous consequences for the plants and animals dependent on them. Habitats are being damaged, degraded and sometimes completely destroyed as a result of invasion by exotic species. Furthermore, international trade provides a means to satisfy the great demand for exotic things but has resulted in the introduction of plants, insects and pathogens that are harmful to our environment and human health.

In view of the increased threat of alien plant species, the paper **presents** an insight into the plant invasions and their impact on species diversity throughout the world in the last century. The **subject** of the research is the essence of biological invasion.

Plant invasions are human introduced or of natural means like winds, birds, animals, water. It affects indigenous species diversity, soil ecology and dynamics and economics of agricultural ecosystem throughout the world. If this process of biological invasion is remained continuous for years to come then we can only transfer monocultures of species to our future generations. To preserve our indigenous species diversity, it is important to understand the process of plant invasions and their impact on species diversity in various habitats around the world.

Invasion by the alien plant species were increased rapidly throughout the world during the present century and responsible for the homogenization of floras which causes a substantial threat to biodiversity and ecological integrity of native habitats and ecosystems. Invasion by the species cause extensive effects on the habitats they invade, like impact on indigenous species diversity, soil nutrient composition, altering forest fire cycles and loss of productivity of invading ecosystems. It also becomes a threat to endangered or threatened plant species around the world. It is supposed that 10% of plant species, on an average, from any region are good colonizers.

Thus, it can be estimated that from 260,000 vascular plant species known around the world, only 10% are potential invaders. Further, there are about 10,000 recognized invasives and 40% of these have been interchanged among different regions of the world. It is also estimated that 20% or more of the plant species are exotics in many continental areas and 50% or more on many islands. The disturbances in the natural ecosystems provide the great opportunities to the alien invaders to establish themselves. The frequency of the alien herbal plants increased in the areas of human interference such as forest fragmentation.

Alien species that can rapidly achieve high densities may have greater establishment success and dominate invaded communities to the exclusion of indigenous species. The species capable of rapid colonization are, in general, more likely to have negative impacts on biodiversity. It is estimated that as many as 50% of invasive species in general can be classified as ecologically harmful, based on their actual impacts. In India especially *Ageratum conyzoides* L., *Parthenium hysterophorus* L., *Lantana camara* L. and *Eupatorium adenophorum* Sp. *Ageratina adenophora* are major invaders and causing huge loss to indigenous species diversity in this part of the world.

Thereby, plant invasion is a potent threat to the species diversity around the world during the 21st century. Invasive species and habitat destruction, intensified by global climate change, are running neck-to-neck as the leading causes of environmental despoliation and loss of biological diversity worldwide. They have been found to affect ecosystem structure and function adversely in habitats throughout the world by reducing native species richness.

УДК 811.112.2'373.7:305

АРНДТ Т.Б., студентка 2 курсу
Науковий керівник – **НОСЕНКО М.М.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

НІМЕЦЬКІ ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ОДИНИЦІ: ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ

Фразеологічні одиниці (ФО) розглядаються багатьма мовознавцями як втілення народної психології і філософії. Дослідження гендерного аспекту в структурі і

семантиці фразеологізмів німецької мови дає можливість виявлення стереотипних чоловічих і жіночих образів німецького соціуму.

Термін «гендер» означає сукупність норм поведінки (включно мовленнєвої), котрі асоціюються з особами чоловічої і жіночої статі у певному суспільстві. В основі гендеру покладена ідея, що важливі не біологічні чи фізичні відмінності між чоловіками і жінками, а культурне і соціальне значення, якого суспільство надає цим відмінностям. Як зазначає Кирилина А.В., гендер (соціокультурна стать) не є лінгвістичною категорією, але його зміст можна розкрити шляхом аналізу структури мови.

Гендерно маркованими в німецьких ФО може бути як план вираження, так і план змісту. Гендерні маркери плану вираження можна представити основними чотирма групами:

- 1) антропометричні лексеми: Mann – Frau, Herr – Dame;
- 2) терміни належності до родини: Mutter – Vater, Sohn – Tochter;
- 3) власні імена;
- 4) агентивні іменники, тобто позначення професій і посад, звань, занять.

Гендерно маркованим може бути і план змісту, тобто ФО стосуються певної статі, але не містять у своїй структурі лексеми з позначенням статі, як то eine böse Sieben (фурія, зла жінка), unter dem Pantoffel kommen (бути підкаблучником).

Слід зазначити, що фразеологізми з іменником, що позначає особу певної статі, не обов'язково має гендерну маркованість. Так іменник Mann у німецькій мові може означати людину взагалі. Тоді йдеться не про певну чоловічу ознаку, а про загальнолюдську: ein Mann mit zugeknöpften Taschen – скупа людина, нечула, бездушна; Mann denkt, Gott lenkt – людина планує, бог керує. Це стосується також і власних імен та агентивних іменників: Hans sorgenfrei – безтурботна людина; dem Peter nehmen dem Paul geben – перекласти з однієї кишеню в іншу.

У дзеркалі німецької фразеології відображається уявлення про чоловіка як глави сім'ї, що забезпечує її матеріальний достаток, і людину, успішну у житті. Головна функція жінки – бути матір'ю, основне заняття – виховувати дітей. Умовами пристойного життєвого укладу жінки є шлюб, приваблива зовнішність і дотримання моральних норм.

Наше дослідження дозволяє зробити висновки про те, що в сімейній сфері значимість жінки більша ніж чоловіка, на що вказує більша кількість ФО з лексемами родинної спорідненості. У групах ідіом з агентивним лексемами тенденція протилежна, що дозволяє прийти висновку, що в соціальній і професійній сферах жінці відводиться другорядна роль.

УДК 811.112.2-027.22:659.138

НЕЧУПІЙ Т.В., студентка 2 курсу
Науковий керівник – **НОСЕНКО М.М.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

ФЕНОМЕН МОВНОЇ ГРИ У НІМЕЦЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТАХ

Не вдаючись до детального аналізу визначення поняття мовної гри та її класифікації в сучасній вітчизняній і зарубіжній лінгвістиці, – а чіткого визначення,

на наш погляд, не існує й досі – зауважимо, що розглядаємо МГ як універсальний процес і результат свідомої, інтенціональної, нестереотипної, лінгвокреативної діяльності індивіда, як феномен евристичної діяльності та пізнавальних стратегій мовця. МГ – це складний лінгвістичний феномен, що реалізується на різних рівнях мови і базується на відхиленні від мовної норми з метою реалізації інтенціональних настанов мовця і є носієм метамовної інформації.

Основу створення у тексті мовноігрових висловлювань складають передусім відхилення від норм уживання мовних одиниць, наслідком чого є виникнення ефекту несподіваності та протиріччя, проте ми не погоджуємося з тими лінгвістами, що називають МГ явищем асистемним, тому що порушуючи норму, МГ реалізує певну потенцію мовних явищ, заповнюючи тим самим лакуни мовної системи.

Як вітчизняні, так і німецькі лінгвісти розрізняють дві групи мовної гри або гри слів. Перша група базується на принципі поєднання в одному контексті різних значень одного слова (полісемія) і принципу однакового чи подібного звучання за наявності смислової різниці (В.В. Виноградов, В.С. Виноградов, В.З. Санніков, Ф. Хайберт, Ф. Хаусманн, Ц. Теча). Відповідно до останнього розрізняють чотири види гри слів, що будуються на основі омонімії, омофонії, омографії, паронімії. В німецькій лінгвістичній літературі гра слів такого виду отримала назву комплексної текстової гри (термін Ф.Й. Хаусмана). Другу групу складають мовні аномалії. Це термін вітчизняних лінгвістів, німецьке позначення цього явища – "виражальні аномалії" (Ausdrucksanomalien). Основні види виражальних аномалій це контамінації і неологізми, що не мають місця у системі мови. Останні базуються на грі слів шляхом зміни плану вираження, за допомогою чого заповнюються мовні лакуни.

Саме оказіональні слова-новоутворення складають найбільшу групу мовних аномалій у німецькомовних рекламних текстах. Прикладом успішного новоутворення є легендарне unkaruttbar в рекламі телефонів Nokia.

Серед засобів комплексної текстової гри вдалими є ігри з полісемією фразеологічного плану, що будуються на явищі буквализації стійкого словосполучення. Суть графічної гри у виділенні тієї частини слова чи фрази, яка повинна сприйматися як найбільш активний чи пасивний компонент формулювання оригінального смислу.

За допомогою різноманітних виражальних і зображальних засобів графіки можна управляти сприйняттям читача і, навіть, програмувати необхідне трактування рекламного тексту.

УДК 811.133.1:338.48

ДИМАНЬ Н.О., студентка 1 курсу
Науковий керівник – **СТЕЦЬКО Я.Т.**, канд. філол. наук
Львівський національний університет імені Івана Франка

ОСОБЛИВОСТІ ТЕРМІНОЛОГІЇ ТЕМАТИЧНОЇ СФЕРИ «ТУРИЗМ» У ФРАНЦУЗЬКІЙ МОВІ

На думку численних фахівців-лінгвістів, термінологія належить до феноменів, які розвиваються найбільш динамічно. Останнім часом особливу роль у сучасному світі

відіграє термінологія сфери туризму. Це зумовлено низкою екстралінгвістичних чинників: розвиток туризму у всіх регіонах світу, посилення його впливу на різні аспекти життя суспільства, широкий спектр туристичних ресурсів у різних сферах туристичного сектора. Принципи формування терміносистем прямо залежать від суто лінгвістичних чинників, передусім специфіки граматичних, словотвірних та лексико-семантичних систем конкретних мов. З огляду на це, дослідження найважливіших соціально значущих терміносистем французької мови у сфері туризму з метою виділення базових концептів актуальне і своєчасне.

Матеріал дослідження отримано в результаті суцільної вибірки із сучасних французько-українських та українсько-французьких словників та розмовників, підручників та методичних матеріалів з туризму. Загальний обсяг розглянутих одиниць становив близько 500 термінів в українській та французькій мовах. Нами було розглянуто еквівалентні туристичні терміни.

Лексика сфери туризму відображає різноманітність професійних секторів, пов'язаних з індустрією гостинності, а також широкий спектр тематичних компонентів, використовуваних для опису туристичних продуктів. У франкомовній лексиці сфери туризму можна виділити такі основні тематичні сектори: подорожі і безпека (*les voyages et la securité*); проживання (*le séjour*); кухня (*la cuisine*); розваги та індустрія відпочинку (*les divertissements et l'industrie du loisir*).

Туристична термінологія вирізняється особливою насиченістю іншомовізмами англійського походження (англіцизмами). Серед найадапто-ваніших запозичень у французькій мові можна виділити *bungalow*, *camping*, *charter*, *check-in*, *code share*, *overbooking*, *void* та ін. Вони особливо активно функціонують у таких секторах, як туристичні агентства і транспортні засоби.

Широко вживаними у предметній сфері туризму є скорочення та аббревіація. Наприклад, HCR – *Hôtels-Cafés-Restaurants*, PACA – *Provence-Alpes-Côte d'Azur*, LVT – *Loisirs-vacances tourisme*, CDT – *Comité-départemental du tourisme*.

Таким чином, дослідження в межах франкомовної термінології у сфері туризму підтверджує факт існування специфічних рис туристичного дискурсу (насиченість термінології, аббревіація і скорочення, англіцизми), а також відображає сучасні тенденції розвитку французької мови в цілому.

УДК 81'25'373.4:30/32

ДОВЖИК В.В., студент 3 курсу
Науковий керівник – **СЕМІЛЕТКО В.І.**, канд. пед. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ФАЛЬШИВИ ДРУЗИ ПЕРЕКЛАДАЧА ЯК ПЕРЕХІДНІ ЯВИЩА У СФЕРІ ПЕРЕКЛАДУ (НА МАТЕРІАЛІ СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО ТЕКСТУ)

У нашій роботі ми здійснювали аналіз лексичних особливостей міжмовних омонімів, полісемії, фразеологізмів – які можуть викликати труднощі під час виконання перекладу. Проаналізовано форми прояву «фальшивих друзів

перекладача», визначено практичний інтерес відповідностей фразеологізмів та досліджено теорію закономірних співвідношень Я.І. Рецкера.

Міжмовну омонімію легко переплутати з так званою інтеромонімією, де спостерігається омонімія слів, схожих за формою і змістом, всередині декількох мов. Наявність міжмовних омонімів може бути кваліфікована як лінгвістична універсалія. Оскільки переклади здійснюються в багатьох сферах життя суспільства, то міжмовні омоніми – проблема міжнародного спілкування за допомогою перекладу. Міжмовні омоніми зустрічаються практично серед слів, які належать до різних частин мови – як самостійним, так і службовим. Існує безліч прикладів міжмовних омонімів також в межах неспоріднених мов. Піддававшись графічній або фонетичній схожості деяких англійських і українських слів, перекладач-початківець дає їх помилкове трактування, наприклад: complexіon – комплекція замість колір обличчя, compositor – композитор замість складач, decade – декада замість десятиліття, lunatic – лунатик замість божевільний.

Проблема багатозначних слів – одна з перших, з якою стикається перекладач в своїй роботі. Інтерференція української мови в перекладі англійською мовою частіше зумовлена вибором перекладача формальної, а не смислової, відповідності.

Якщо слова запозичуються цілком, їх називають лексичними запозиченнями. При словотворчому запозиченні з мови-джерела беруться морфеми (корінь, приставки, суфікси), що використовуються для утворення нового слова за словотворчими законами української мови. Іноді відбувається своєрідне семантичне запозичення, калькування значення: у вже існуючого у мові слова під впливом іншомовного утворюється аналогічне переносне значення.

Розглядаючи слова, схожі по звучанню і формі, але різні по значенню, що відносяться до лексики двох різносистемних мов слід говорити про змішування співзвучних слів, різних по значенню на міжмовному рівні.

Для перекладу, в цілому, характерна не тільки смислова, але і структурна близькість до оригіналу. В більшості випадків для кожного речення оригіналу можна виявити відповідне речення в тексті перекладу.

Збереження прямого значення одиниці, фразеологізму, важливо не стільки саме по собі, скільки для збереження образності. Тому у разі потреби переносне значення може бути передане в перекладі за допомогою іншого образу, а деколи доводиться використовувати і однопланова відповідність, позбавлена образності, щоб зберегти головний компонент значення.

УДК 165.745-027.233

НЕЧИТАЛЮК Ю.В., студентка 3 курсу

Наукові керівники – **КИРИЛЮК Л.І., КОЗЛОВСЬКА Т.М.**,

ХАВАРА В.І., викладачі

Тульчинський технікум ветеринарної медицини Білоцерківського НАУ

У МЕНЕ Є ЖИТТЯ, А В НЬОМУ Є ВСЕ ДЛЯ УСПІХУ

Проблема успішності (людини зокрема і нації – актуальна і цікава). Адже всі українці багато років заявляють, що хочуть жити за європейськими зразками, але так живуть одиниці.

До успішних людей у нас ставляться неоднозначно: в очі поважають, а позаочі кажуть, що все це везіння, а не робота. Це підтвердилося і коли я аналізувала наукову літературу, й проводила опитування серед студентів нашого технікуму.

Я, як представник сучасної молоді, студентства спробувала дослідити власну модель успіху, її складові. Знаючи їх можна активно пропагувати, та цілеспрямовано реалізовувати свій життєвий потенціал.

У роботі розглянуто поняття моделі успіху, критерії вимірювання успішності, ментальна модель успішності людини та її формування, імідж, що визначає 93% успіху справи. Роби, що можеш з тим, що в тебе є і там, де ти знаходишся (Т. Рузвельт.)

Сьогодні знання чи не стали найголовнішим інструментом підйому кар'єрними сходами. Вони є обов'язковою умовою успіху.

За роки існування навчального закладу його закінчили біля 9 тисяч успішних спеціалістів. В їх числі відомі імена науковців, що є гордістю навчального закладу.

Мислення, що дарує здоров'я і успіх. Базовий емоційний стан людини залежить від роботи мозку. Характер мислення – причина фізичного або морального здоров'я чи нездоров'я людей, внутрішнього комфорту, причина успіхів або постійних невдач у житті.

Ось чому всім нам необхідно навчитися мистецтва мислення, що дарує здоров'я й успіх. Таку думку переконливо довів професор, доктор психологічних наук Юрій Михайлович Орлов. Він запровадив термін «саногенне» і «патогенне» мислення. Саногенне мислення (у дослівному перекладі – «мислення, яке породжує здоров'я») має щасливу здатність зменшувати внутрішню напруженість, тривожність. Воно дає можливість контролювати емоції, потреби та бажання, запобігає захворюванням і труднощам у спілкуванні, дарує успіх.

Успіх – має українське походження, обличчя і стиль. Його варто досягати, з ним варто дружити.

На мою думку, успіх – це результат. Його варто порівнювати відповідно до «я вчорашнього» і «я сьогоднішнього».

Запорука мого успіху, як і багаточисельного студентства в можливості і бажанні навчатися, використати свій життєвий потенціал за призначенням.

Мені цікаво було працювати над темою. Дізнатися багато нового про людей, які оточують, про наставників. Я перейматиму, по можливості, їх досвід у становленні себе як особистості. Ще раз переконалась що це можливо! Я навчилась ще більше цінувати тих, хто поруч зі мною і зрозуміла – іду правильним шляхом до... успіху!

УДК 636.2.05

АНГУРЕЦЬ Г.О., студентка 1 СП ФВМ

Науковий керівник – **МАРЧУК В.В.**, канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

DELTA CANVAS

Nobility obliges. That is for sure what can be said about Delta Canvas, the new star of the Dutch cattle breeding world. In all senses a dream bull for improving both black & white and red & white Holsteins. Canvas is black but possesses the Red-factor. Therefore when

used on Red Holsteins he will deliver 50% red & white calves. The Red-factor originates from his sire Delta Sparta, a solidly proven bull but not responsible for the nobility in the pedigree of Canvas. Delta Sparta did not claim any greatness. No special awards in the show ring with a total scope 104, no extreme performance in production with a slightly positive money index. Of course his more than 4000 daughters brought him overall satisfaction through good scopes for fertility, condition and udder health. Very good farmer's cows. The nobility of Canvas however is found in the female side of his pedigree. His dam Delta Canberra (VG 87) can be considered as a princess from a royal family. Her own sire Celsius is worldwide recognized as one of the stalwarts of Holstein breeding especially in milk yield and sound legs and feet. Canberra performed greatly in the harsh conditions of the Delta test herd with a junior 2 year old record of 11,277kg milk with 3.8% fat and 3.5% protein. Her dam Delta Camilla (VG 87) was also a Delta test herd graduate with an impressive record as a junior 2 year old of 10,481kg milk with 4.9% fat and 3.8% protein. All these records in a competitive herd with two milkings per day and no B.S.T. Where does the great genetic quality of this now famous dam-granddam pair come from? No surprise here as deeper family is known the world over. It goes as far back as to the famous brood cow Walkup Astronaut Lou Ann (EX 94), a product of Paclamar Astronaut x RORA Elevation both true foundation sires of the Holstein breed. The known production transmitter Carlin M. Ivanhoe Bell sired Lou Ann's most prolific daughter Walkup Bell Lou Etta (VG 88), probably the world's best brood cow ever. We all remember her grandsons Etazon Lord Lily and in Denmark Koln Nixon. Her most famous daughter was definitely Delta Esmeralda (VG 86). Why most famous? First of all through her two influential sons Delta Lava and Delta Novalis. Not only great breeding bulls in their time but very prominent as sires of the top of the crop today. Both sires excelled in the transmission of great durability, a typical characteristic of this cow family. Delta Camilla, the granddam of Canvas, can be considered as Esmeralda's best daughter. She understood fully what 'nobility obliges' meant by presenting her grandson Canvas, a new star for both red & white and black & white Holstein breeding.

УДК 636.083.14

БЕЛЕНЮК А.М., студентка 1 курсу ФВМ

Науковий керівник – **МАРЧУК В.В.**, канд. пед. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

RUBBER FLOORING

Cow comfort is a key word here. Cow comfort consists of hygiene (flooring, cubicles), ventilation and space. As cows have to lie down for 12 to 14 hours a day, the cubicle design must be right. Ease in lying down and standing up is very important here. Cubicles must be long and wide enough to allow them to do so. Any neck rails placed too far backwards become obstacles for the cows to stand up. Head space is needed for the cow to lunge forwards in order to get up.

It is not advisable that cows are housed on concrete as this may cause hock lesions. Bedding has to be comfortable. There is a wide choice of mats. They should be soft and

non-slippery, but also easy to clean. Deep cubicles with soft bedding like shavings, straw or sand are very comfortable for the cows, but more labour intensive.

Floors, often concrete slats or solid floors, are hard, often wet and slippery. They cause infectious foot diseases and laminitis; they stimulate hemorrhage of the soles. Regular cleaning by (automatic) scrapers (once every 1,5 hrs) decreases infectious diseases and keeps the feet clean and dry. Bad quality concrete floors, which are slippery and have holes and sharp ridges, cause damage to the claws and feet. Ventilation is necessary for a dry and fresh climate. Inlet of air has to be big enough; nowadays the side walls are often completely open. By means of a curtain the inlet can be filtered if necessary. Open walls allow a drier climate on claw level. The outlet has to be big enough too, of course.

Last but not least, overstocking is not right, every cow should have a cubicle and a space to eat. This is of great influence on the lying time and standing time of the cows. Cows lowest in the pecking order (often heifers) are most affected.

УДК 338.124.4

ЧОХЛЕНКО М.Ф., студентка 1 курсу

Науковий керівник – **ЧЕРНИЦУК Ю.І.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ В НАШОМУ ЖИТТІ

Світова економічна система під час свого розвитку носить циклічний характер, що супроводжується періоди росту та підйому, що змінюється періодами спаду. Піддається впливу цілій низці різноманітних факторів, що мають як позитивний, так і негативний вплив на механізм її функціонування в цілому.

На сучасному етапі розвитку світової економіки основними проблемами, що мають суттєвий негативний вплив на її розвиток, спричиняють значні збитки та міжнародні конфлікти можна назвати погіршення екологічного стану планети та забруднення навколишнього природного середовища, вичерпність природних ресурсів, особливо паливо енергетичних, міграція трудових ресурсів та високі диспропорції в життєвому рівні багатьох країн світу, світовий тероризм та існування різних радикальних груп в окремих країнах. До перерахованих вище проблем, що виникли в світовій економіці на сучасному етапі її розвитку нещодавно додалася ще одна – світова фінансова криза, яка своїми масштабами та збитками відтіснила на другий план всі існуючі проблеми, та вимагає першочергової уваги для свого вирішення та подолання. Шляхом стимулювання та підтримки з боку світових фінансових організацій та урядів країн світу фінансових установ, посилення контролю за ризикованими фінансовими операціями, регулювання певною мірою обігу фінансових інструментів, щоб уникнути в наступному подібних кризових явищ.

Основні проблеми розвитку світової економіки чітко відбиваються і на національній економіці України, яка на даний момент вже достатньою мірою інтегрована в світо економічні процеси і все з більшою мірою відчуває на собі

негативні явища, що стримують зростання світової економіки в цілому. Зазначені вище проблеми в повному обсязі зараз і актуальні і для України, що повністю засвідчує та підтверджує здобуття статуси держави з ринковою економікою та залежність від глобальних проблем, що всебічно демонструє основну тенденцію ХХІ століття до глобалізації світових процесів, де окрема взята національна економіка не зможе ефективно функціонувати без тісної взаємодії зі світовою економікою. З розвитком цивілізації вплив глобалізації все більше відчувається з кожним роком, що навіть викликає масові протести, існують цілі рухи, що ставлять перед собою мету протидіяти цьому.

Світова спільнота для подальшого розвитку має детально враховувати всі негативні фактори та всебічно їх аналізувати для мінімізації втрат та використання всіх наявних можливостей для подальшого прогресивного розвитку цивілізації.

УДК 330.101

СИДОРЯНСЬКА Т.В., студентка 1 курсу
Науковий керівник – **ЧЕРНИЦЬУК Ю.І.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

БУТИ ЕКОНОМНИМ – ВИМОГА ЧАСУ

У наш час наука перестала бути особистою справою вченого, вона стала продуктивною силою. Економічна наука дуже важлива і дуже цікава. Оволодіння її здобутками насамперед необхідне тим, хто своєю професією бере сферу господарської діяльності – економістам, фінансистам. Але не тільки їм. Лікарів, програмістів, учителів, інших спеціалістів так чи інакше стосуватимуться такі життєві проблеми, як ціни, заробітна плата, доходи, інфляція, а можливо, й безробіття. Усі ці проблеми належать до сфери людського життя, яке називається господарством, або економікою.

Таким чином економічні науки досліджують читання, які стосуються усіх нас, без винятку, а тому усім нам потрібні економічні знання, адже бути економічним – вимога часу.

Економіка являється сукупністю відносин у сфері виробництва, розподілу, обміну та споживання матеріальних благ і послуг в умовах конкретного суспільного ладу і конкретної держави. Ринкові засади господарювання, впровадженні в Україні від початків її незалежності, суттєво вплинули на всі складові економічних відносин, але насамперед на відносини фінансово – економічні.

Людина, її творчий потенціал поступово, але неухильно починають посідати домінуючі позиції в усіх виробничо-економічних структурах, перетворюючись із знаряддя праці, об'єкта власності феодала, додатка до машини на головну постать у суспільному житті. Тисячоліттями роздвоєна особистість внаслідок відчуження більшості населення від власності, влади, культури поступово набуває рис цілісної людини. Вільно розпоряджаючись своєю робочою силою, беручи участь у розподілі власності й результатів своєї праці, сучасна людина спроможна досягти більшого ступеня економічної свободи як передумови своєї автономізації та індивідуалізації.

Головна суперечність проявляється у скороченні й поступовому вичерпуванні традиційних ресурсів господарського зростання за істотного збільшення кількості населення планети. Очевидно, у глобальному масштабі йдеться про перехід в економіці від соціального начала, яке домінувало в останні століття, до особистого, духовного. Світова спільнота для подальшого розвитку має детально враховувати всі негативні фактори та всебічно їх аналізувати для мінімізації втрат та використання всіх наявних можливостей для подальшого прогресивного розвитку цивілізації.

УДК 81'373.7:811.112.2

ГОНЧАР М.М., студентка 3 курсу

Науковий керівник – **БОНЬКОВСЬКИЙ О.А.**, ст. викладач

Білоцерківський національний аграрний університет

ДО ПРОБЛЕМИ КЛАСИФІКАЦІЇ НІМЕЦЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ЄДНОСТЕЙ ТА ЇХ ПЕРЕКЛАДУ

Фразеологічні єдності, що сприймаються в ментальному лексиконі як цілісні компоненти, еквівалентні певній частині мови: іменнику, прикметнику, дієслову тощо, не утворюють завершеного речення та характеризуються семантичною трансформацією всіх компонентів, унаслідок чого в мовленні реалізується їх сукупний узагальнен-цілісний смисл. До них належать: ідіоматичні вирази (I.1a: ідіоми, I.1б: кінеграми, I.1в: колокації, I.1г: фахові вирази, I.1д: кліше, I.1е: авторські вирази), I.3: компаративні фразеологізми, I.2a: парні слово-сполучення та I.2.б: модельні утворення. Спільним для фразеологічних єдностей є те, що ідіоматичні вирази, компаративні фразеологізми та парні словосполучення можна охарактеризувати за допомогою спільної логічної семи ($1+1=1$ (x), тобто сума кількох компонентів відповідає одному значенню з якимось прагматичним відтінком).

Зупинимося детальніше на їх характеристиці та перекладі: Як відомо, ідіома (Idiom, до грец. "своєрідність") – це стійка образно переосмислена словосполука, що здебільшого не перекладається дослівно: leeres Stroh dreschen "робити щось непотрібне: переливати з пустого в порожнє, товкти воду у ступі"; Grillen (Motten) im Kopf haben "бути дивним, мати дивні думки" тощо. Ці стійкі словосполучення становлять більшість фразеологічного складу мови й властиві не лише певній культурі (тобто бути етнокультурними), а й можуть функціонувати в багатьох мовах (у т.ч. оригіналу та перекладу). До числа останніх ідіом належить і ФО in die Falle geraten "потрапити в пастку", в основі якої лежить метафоричне порівняння тварини, що потрапила в пастку, наставлену людиною, та людини, що потрапила в подібну халепу. Г.Манн у своєму романі "Die Jugend des Königs Henri Quatre: Молоді літа короля Генріха IV" вжив: "Tot sind viele, die dir dienen, und hingestreckt liegen unsere Edelleute. Wir gingen in die Falle, obwohl du mich gewarnt hattest, Mutter" (М., 1956, с. 328). Перекладач Ю. Лісняк вдало передав цей фразеологізм його українським еквівалентом як: "Багато тих, хто служив тобі, вже мертві; трупами лежать наші

дворяни. Ми вскочили в пастку, хоч ти застерігала мене, матусю" (К., 1975, с.266). Проте цей же перекладач, відтворюючи ідентичний фразеологізм в іншій ситуації, вже пише: "Хто ж лізе так по-дурному в пастку (wer geht denn auch so dumm in die Falle)? Це тільки гугеноти вміють" (М., 1956, с. 317 – К., 1975, с. 259). Не можна не погодитися з Н.В. Любчук, яка зазначила, що, використавши замість дієслова "ускочити" інше дієслово зі "сповільненою" семантикою "лізти", перекладач підсилив зневажливе ставлення до необдуманого вчинку гугенота. Суттєвіша проблема з перекладом етнокультурних фразеологізмів. Велика кількість таких ідіом втратила внаслідок зміни реалій свою образність, як наприклад, експресивне розмовне *das geht ja auf keine Kuhhaut* "досл. це не йде на пергамент: цього не можна стерпіти". Лише завдяки культурно-історичному аналізу можна з'ясувати, що в середньовіччі на пергаменті (Kuhhaut) писали борги, кількість яких могла перевищувати довжину пергаменту. Ця розмовна, досить експресивна ідіома, підґрунтям якої, як ми щойно побачили, є етнокультурні традиції, продовжує з'являтися в літературних творах і нині.

Так, А. Зегерс у своєму романі "Die Toten bleiben jung" вжила: "Was Sie schon alles für mich getan haben, Becker, das geht nicht in eine Kuhhaut. Ich bin wirklich der Mensch nicht, der so etwas vergißt". Перекладач П. Факторович, використавши авторську ситуативно-цілісну заміну, відтворив цей вираз як: "Важко повірити, скільки Ви для мене зробили, Бекер, я не така людина, що забуває такі речі" (К., 1952, с. 208), втрачаючи експресивність, підкреслену ще й *schon*. Н.В. Любчук пропонує експресивніше: "Скільки ж Ви для мене зробили, Бекер, уявити тільки, я не така людина, що забуває таке", – виносячи, однак, "поза дужки" прагматичний компонент боргу та терпіння (наприклад: я у вічному боргу перед Вами). Як бачимо, вдало зберігаючи зміст та емоційний відтінок, переклади етнокультурних ідіом дещо втрачають у прагматиці.

Найбільше труднощів становить, однак, переклад етнокультурних ідіом із власними назвами, що відтворюють історичний та національний колорит певного народу. Наприклад, вираз *die Eulen nach Athen tragen* (досл. "носити сов до Атен/Афін") за своєю функцією адекватний російському "їхати до Тули зі своїм самоваром", але російські "Тула" та "самовар" були б при відтворенні реалій німецького життя абсурдними. Тому переклад доводиться робити описово: для чого робити зайву працю – везти те, що в іншому місці є в надлишку. Безглуздо відтворювати дослівно український вираз *язык до Києва доведе*, якщо в німецькій мові є адекватні вирази *Mit Fragen kommt man durch die ganze Welt; Frage dich durch und du kommst nach Rom*. Однак при перекладі українського оригіналу можна обіграти німецький варіант як *Frage dich durch und du kommst nach Kyjiw*.

Кінеграми (Kinegramm) – це такі сполучення слів, що виражають немовну поведінку людини мовними засобами, внаслідок чого виникає метафоричне переосмислення. Зразками кінеграм є вирази, що відображають дії, пов'язані з частинами людського тіла: *ein Auge zudrücken* (дослів.: примружити одне око: перенос. виявити поблажливість); *die Achseln zucken* знизати плечима: бути нерішучим'; *die Nase rümpfen (über etw.)* 'наморщити носа: бути незадоволеним' тощо. Більшість таких кінеграм перекладають дослівно чи функціональними відповідниками, до того ж переклад завдяки асоціативним зв'язкам не втрачає

метафоричного змісту: Sie rümpfte wieder ihre Nase: "Das raßt mir nicht!": Вона знову наморщила носика: "Це мені не підходить!".

Складніше з кінеграмами, що втратили свою мотивацію. Їх переклад може мати різні варіанти.

УДК 811.112.2:81'276.3-053.6

ПИЛЯВЕЦЬ І.В., студентка 4 курсу

Науковий керівник – **РСЗНІК В.Г.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

МОЛОДІЖНИЙ СЛЕНГ ЯК СОЦІАЛЬНО-МОВНЕ ЯВИЩЕ (на прикладі молодіжної мови Німеччини)

Соціальна варіативність мовлення, специфіка використання мови представниками різних вікових та соціальних груп перебуває у ракурсі постійних лінгвістичних пошуків. Серед різних форм існування мови значна увага приділяється саме соціолектичному виміру мови, який складається з мовних субстандартів різного ступеню кодифікованості, в тому числі молодіжного сленгу.

Значна кількість праць мовознавців присвячена дослідженню особливостей сленгової лексики окремих соціально – вікових груп молоді, а також соціальних і соціально – професійних груп, значну частину яких становить молодь, як-от соціолекту підлітків (Р.В. Боднар), сленгу студентів та школярів (Т.С. Бакіна, Т.Г. Бірюкова, К.Н. Дубровіна, К. Кноп, П. Поленц, Г. Вебер, Г. Генне, С.О. Шмачков), сленгу військових (В.В. Балабін, Г.О. Судзиловский, П. Вендлінг), жаргону наркозалежних (Г. Гарфст), соціолекту футбольних фанатів (Л.О. Кудрявцева, І.Г. Приходько), Internet – сленгу та соціолекту програмістів (О. Розенбаум, Л.Ю. Корольова), сленгу музикантів (Б. Гросеггер, Фр. Фабс), сленгу малярів графіті (М. Нековський, К. Форстер, М. Шмідель).

Вивчення німецького молодіжного сленгу є *актуальним* через зростання мовознавчого інтересу до лінгвістичних субстандартів, швидкою змінюваністю лексичного складу молодіжного сленгу, а також браком відповідних досліджень.

Термін „молодіжний сленг“ у сучасній лінгвістичній літературі вживається, щонайменше, у чотирьох різних значеннях: а) особливий вокабуляр, який використовується всередині більш або менш обмежених соціальних або соціально-етнічних груп (молодіжний сленг, професійний сленг, негритянський сленг); б) грубі, непристойні вирази; в) усі лексичні пласти, які не входять ні в літературну мову, ні в діалекти; г) є нормативно зниженим, емоційно забарвленим, функціонально обмеженим мовним субкодом соціально-вікової групи молоді, що відображає її світогляд та ціннісні орієнтири і виконує функції ідентифікації, консолідації, прихованого престижу, відмежування від інших груп.

У нашому дослідженні ми прийшли до висновків, що тематика молодіжної мови охоплює, перш за все, наступні сфери: «вербальну поведінку» (мовна та близька до неї діяльність); соціальну поведінку; позначення власних обставин; позначення осіб та соціальних типів. Молодь не є однаковою. Існують різниці між

віковими шарами та між соціальними групами; вирізняють також молодіжні субкультури, які відрізняються одна від одної, наприклад, стилями моди, музичними стилями. Це все відбивається також на мові. Однією з причин широкого використання «молодіжних» слів та виразів – потреба у неформальній, більш яскравій та виразній мові, ніж це дозволяє стандартна мова.

У мовленні молоді Німеччини виникають все нові тенденції. Так, для німецького молодіжного сленгу характерна внутрішньогрупова диференціація (Dinos – Eltern), схильність до вульгаризації (schwul – schlecht), лексичні одиниці молодіжного сленгу активно поповнюють словниковий склад розмовної мови (tipptopp – in Ordnung), існує експресія та емоційність (kosmisch, gigantisch – besonders schön, interessant), відображення сфери занять та інтересів носіїв (Matten – Metal-Fans), наявність сильного іншомовного впливу (Losser – Niete), вплив діалектів (Bumsetuis (thür.) – Bett).

Останнім часом все більшого поширення набуває так звана діалектна мова **канакіш**, яка походить від полінезійської, що означає людина. У Німеччині так називають всіх іноземців, особливо турків. Канакішом почала активно спілкуватися молодь Німеччини.

Молодіжна мова Німеччини відображає, з одного боку, специфіку життя кожного даного покоління молоді; з цієї точки зору вона служить як для відокремлення від світу дорослих, так і для групової ідентифікації та для розмежування різних груп молоді. З іншого боку, молодіжна мова впливає на розвиток стандартної німецької мови. Більша частина слів та виразів молодіжної мови недовговічна та безслідно зникає, та деякі з них, певне найбільш влучні виживають.

УДК 808.5-053.6(4/9)

ПАПЧЕНКО Г.В., студентка 1 курсу

Науковий керівник – **ПОГОРІЛА С.Г.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

РІВЕНЬ КУЛЬТУРИ МОВЛЕННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Формування культури мовлення – одне з нагальних питань сьогодення. Культура мови стосується всіх нас. Це не лише філологічна, а й соціальна проблема. Вона в той чи інший спосіб пов'язана з найрізноманітнішими видами комунікації в сучасному світі.

Особливої актуальності набуває проблема виховання у мовця загальнолюдських ціннісних орієнтирів, оскільки культура мовлення всього суспільства і культура мовлення студентів зокрема – це чи не найяскравіший показник стану їх моральності, духовності, культури взагалі.

У мові молодих людей, котрі одержали статус студента, з'являються слова, які в мовознавстві дістали назву жаргону – соціального різновиду мовлення.

Жаргон формується у групах людей, які об'єднані спільними інтересами, звичками, заняттями, соціальним станом. В цілому він відштовхується від

загальнолітературної мови, є ніби соціальним діалектом певної вікової спільності. Цей жаргон має назву студентського, він є основою молодіжного сленгу.

У результаті проведених спостережень за мовленням студентів агрономічного факультету, були виявлені так звані підгрупи студентського жаргону. До лексики пов'язаної з діяльністю, загальними заняттями, ми віднесли наступні слова: читалка, зачотка, препод, шпори, бомби, буквар, ботан, екватор, твікс, світлофор, пара та ін. До складу їхнього загальнопобутового словника належать: прокол, прикол, качатися, рама, крутий, предки, бакси, общага, хавчик, чікса, норма, халява, баклан, тормоз, валом, кайф, паралельно, паришся, дикий, стрьомно, та ін. Остання група жаргонних слів означає певні поняття та предмети, з якими студенти зустрічаються та користуються як в процесі навчання у вузі, так і в позаурочний час у спілкуванні зі своїми ровесниками.

За нашими спостереженнями, діалектні слова вживають часто і в значній кількості переважно студенти перших курсів. В процесі спілкування з викладачами, однокурсниками, співробітниками університету ці слова поступово витісняються загальноновживаною, здебільшого нормованою, літературною лексикою.

Отже, рівень культури мовлення студентської молоді формується, відображаючи якість освітньої підготовки, вік мовця, особливості мовного середовища, в якому відбувається процес виховання.

УДК 159.964.21

ТКАЧЕНКО І.С., студентка 1 курсу
Науковий керівник – **ПОГОРІЛА С.Г.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

СПОСОБИ УНИКНЕННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ

Вміння уникати конфліктних ситуацій – це мистецтво й наука. Як стримати себе щоб не зірватись? Для декого конфлікти – це вже норма життя, і ніхто не задумується над тим, що завдає шкоди не тільки оточуючим, а перш за все собі. Останнім часом ми дедалі частіше стаємо свідками розгортання конфліктних ситуацій між студентами, або студентом та співробітником навчального закладу. Часто непорозуміння переростають у конфлікти.

Конфлікт з психологічної точки зору означає зіткнення протилежно спрямованих потреб, мотивів, інтересів, думок, почуттів, проявів поведінки. Причини конфліктів полягають у протиріччях, які мають місце між об'єктами спілкування, що породжує гнів, приниження, ненависть.

Щоб не допустити конфлікту, студентам слід уникати таких проявів своєї поведінки:

- дії та вчинки (порушення дисципліни, грубість, брехня);
- некоректні прояви незгоди (різка критика дій та вчинків);
- протистояння (ігнорування вимог викладача, незацікавлене ставлення до думки інших, уникнення контакту);

- пасивний протест (сльози, образа);
- провокаційні вчинки та дії (каверзні питання, пустощі з метою досадити викладачеві).

Інколи викладач знаходиться в ситуації, яка змушує його вирішувати конфлікт між студентами. У такому разі, намагаючись в інтересах обох сторін змінити конкурентну орієнтацію «я виграв – ти програв» на установку співпраці: «я виграв – ти виграв», він виступає в ролі посередника. Посередник не може зайняти місце жодної із сторін конфлікту, сила його позиції – в нейтральності щодо об'єкту конфлікту. Не менш важливо зберегти спокійний, збалансований настрій, уберегти учасників від впливу негативних емоцій. Посередник не може приймати рішень, його завдання – підтримувати діалог. До примирення учасники конфлікту повинні прийти самостійно.

Отже, конфліктам можна запобігати, розв'язувати їх і прогнозувати. Для цього необхідно вміти аналізувати й осмислювати їх основні компоненти. Завдяки прогнозуванню часто вдається запобігти негативному розвитку конфлікту, надати тривожним процесам позитивного розвитку. Тому необхідно виявити істинні причини, що породили проблему, накреслити план дій з попередження негативного розвитку ситуації. Внаслідок цього - передбачувані опоненти можуть стати союзниками, а вірогідність негативних наслідків конфлікту буде зведена до мінімуму.

УДК 665.5(44)

КУРКІНА М.М., РОМАНЕНКО Ю., студентки 4 курсу
Науковий керівник – **СТОЛБЕЦЬКА С.Б.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

PARFUM DE CHANEL: CARTE DE VISITE DE LA FRANCE

Le mot parfum viendrait de l'expression per fume, qui signifie “par la fumé”. Le mot “parfum” est apparu tardivement dans la langue française. En Europe, le parfum se développe considérablement dès la Renaissance.

En 1709, Jean Marie Farina fonde la maison de parfum. Il appelle son nouveau parfum Eau de Cologne. La Maison Chanel connue sous le nom de Chanel, est une maison de haute couture française fondée par Gabrielle Chanel dite “Coco Chanel”. Le premier magasin Chanel fut ouvert en 1910, à Paris. Il s'agissait d'un magasin de chapeaux. La maison devint particulièrement célèbre pour son élégante petite robe noire, son tailleur en tweed, et son parfum emblématique N° 5 conçu en 1921, le N° 22 (1922), Cuir de Russie (1924), Gardenia (1925) et Bois des Îles (1926). Tous furent remis en vente à partir de 1986. N° 5 de Chanel est un parfum créé en 1921 par Ernest Beaux pour la couturière Coco Chanel. Beaux présenta à Chanel deux séries d'échantillons numérotés de 1 à 5 et de 20 à 24. Elle choisit l'échantillon № 5. Un jour un journaliste demanda à Marlin Monroe ce qu'elle portait pour dormir, l'actrice répondit naïvement : “quelques gouttes de № 5”.

Coco Chanel confia la fabrication de ses parfums à Pierre Wertheimer. A partir de ce moment a commencé l'ère de parfum Chanel. En 2002, creation d'une nouvelle fragrance

Chance distribuée aux Etats Unis et au Canada. Chance fait son apparition dans les pays européens et asiatiques au printemps 2003. Longtemps parfum le plus vendu en France, N° 5 perd sa place en 2011 au profit de J'adore des Parfums Christian Dior.

УДК 641.568(44)

ПЕРЕСАДА О.І., ТЮТЮННИК К.С., студентки 4 курсу
Науковий керівник – **СТОЛБЕЦЬКА С.Б.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

LA CUISINE FRANÇAISES: L'ART DE LA BONNE TABLE

La France est célèbre dans le monde pour son art de la cuisine, ses vins et ses fromages, sa gastronomie.

Ce mot est composé du préfixe gastro-issu du grec ancien γαστήρ, *gaster* («estomac») et du suffixe-nomie issu du grec νόμος *nomos* («loi»); la gastronomie est littéralement «l'art de régler l'estomac». Au XXe siècle, on définit généralement et vaguement la gastronomie comme une manière particulièrement attentive, souvent considérée comme élitiste, de cuisiner et, surtout, de déguster des aliments, «avec pour piliers l'art de la cuisine»

Les Français prennent habituellement trois repas: le petit déjeuner, le déjeuner et le dîner. On consomme les quatre viandes constituant souvent le plat principal avec les pommes de terre. On trouve sur la table françaises une grande variété de gateaux: tarte, bavaroise, charlottes, crêpes.

Les Français restent les grands consommateurs de pain. Chaque region possède sa façon traditionnelle de le présenter: batard dans le Nord, baguette au region parissienne, fougasse dans le Sud.

Les vins français sont modialement renommés. Les trois grands crus sont les vins de Bordeaux, les vins de Bourgogne et le Champagne. Enfin je veux dire que la France est un pay de la bonne table.

УДК 801.671:57:81'367.2

ПОЛІЩУК О.І., ЯРОВЕНКО Ю.В., студентки 3 курсу
Науковий керівник – **СТРІЛЕЦЬКА С.В.**, канд. пед. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ПОВТОРЕННЯ ЯК ЛЕКСИЧНИЙ І СЕМАНТИЧНИЙ ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОГЕЗІЇ МІЖ РЕЧЕННЯМИ У НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТАХ

Як відомо, текст – це словесна комунікативна подія, яка здійснюється шляхом людської мови в писемній або усній формі. За функціональними стилями мови

тексти поділяються на науково-технічні тексти, ділові документи, публіцистичні та художні тексти.

За Є. Максимовим, когезія (англ. “cohesion”) визначається як спосіб, яким певні слова або граматичні члени речення можуть поєднувати це речення з попереднім та наступними реченнями у текстах різних функціональних стилів. Когезія допомагає зрозуміти текст в цілому і, відповідно правильно його перекласти. Розрізняють лексико-семантичну і граматичну когезію.

Лексико-семантична когезія забезпечується наявністю в реченнях повторень, тобто наявністю однієї і більше лексичних одиниць (слів або словосполучень). Визначимо головні типи повторень, які можна спостерігати в текстах різних функціональних стилів: 1) просте лексичне повторення (англ. “simple lexical repetition”); 2) складне лексичне повторення (англ. “complex lexical repetition”); 3) проста парафраза (англ. “simple paraphrase”); 4) складна парафраза (англ. “complex paraphrase”); 5) кореферентне повторення (англ. “co-reference repetition”); 6) субституція або заміщення (англ. “substitution”). Аналіз типів повторень в науково-технічних текстах “Onions” і “Sunflowers” та їхніх перекладах показав, що в названих текстах мають місце переважно просте лексичне повторення (випробування – випробування, змішані – змішані, олійні сорти – олійні сорти, посів – посів) та проста парафраза (приватних компаній – приватних секторів, посушливе поле – посушлива земля).

За М. Ноеу (1991), лексичні одиниці (англ. “lexical items”) утворюють лексико-семантичні зв'язки (англ. “links”). Речення, які містять три і більше вказаних зв'язків, утворюють вузли (англ. “bonds”). Вузли утворюються за наявністю 3-х і більше лексико-семантичних зв'язків. У процесі перекладацького аналізу текстів нами було виявлено вузли лексико-семантичного зв'язку, що дозволило встановити “семантичне ядро” шляхом визначення центральних і маргінальних речень.

Створення сітки вузлів лексико-семантичного зв'язку дозволило встановити “семантичне ядро” шляхом визначення центральних і маргінальних речень. Так, у перекладі тексту “Sunflowers” речення № 7 (абзац № 2) (“Щоб забезпечити рівномірну та відповідну стійкість, впродовж усіх випробувань, окрім тих, що проводилися в Томас Каунті, процес посіву проводився за високих темпів посівних норм...”) є центральним, оскільки воно має 7 лексико-семантичних вузлів (бондів) з іншими реченнями. Решта речень є маргінальними.

УДК 81'276.5:004

БІЛЧЕНКО О.М., студентка 4 курсу

Науковий керівник – **ЧЕРНОБРОВ Ю.А.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

СУЧАСНИЙ КОМП'ЮТЕРНИЙ СЛЕНГ

Дослідження розвитку лексичного складу будь-якої мови на сучасному етапі завжди належить до актуальних проблем лінгвістичної науки. За останні десятиліття стрімко розвивається специфічне мовне явище – комп'ютерний сленг, зумовлений

широким застосуванням комп'ютерної техніки в житті сучасного суспільства й поступово поширений серед великої кількості носіїв рідної мови. Метою нашого дослідження є встановлення основних шляхів й словотвірних моделей утворення комп'ютерної лексики. Джерельною базою слугують сучасні українські інтернет-видання. Комп'ютерний сленг (діалект, жаргон) – це набір фраз та висловів, що мають вузьке (комп'ютерне) застосування та не є граматично правильними словами в мові. Він виник одночасно з появою електронно-обчислювальних машин у США 1946 р. на потребу стислої передачі певної кількості літературно опрацьованого технічного тексту. Основу комп'ютерного сленгу становлять слова, запозичені з англійської мови. Шляхи й способи утворення комп'ютерного сленгу досить різноманітні, але усі вони зводяться до того, щоб пристосувати англійське слово до вітчизняної дійсності й зробити його придатним для постійного використання.

До основних методів утворення сленгу, що охоплюють більшість нині існуючої лексики належать: калька (повне запозичення), напівкалька (запозичення основи), фонетична мімікрія, переклад. Основними словотвірними моделями в комп'ютерному слензі є суфіксація, префіксація, суфіксально-префіксальний спосіб, аббревіація, основоскладання, усічення, метафоричне перенесення тощо.

Перспективою подальшого дослідження вважаємо встановлення кількісного складу комп'ютерної лексики й докладного опрацювання у семантичному аспекті.

УДК 81'373.612.2:659.1

ОВЧАРЕНКО М.І., студентка 4 курсу
Науковий керівник – **ЧЕРНОБРОВ Ю.А.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет
martinalloveme@i.ua

МЕТАФОРА В МОВІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РЕКЛАМИ

На сучасному етапі розвитку суспільства актуальною проблемою рекламної індустрії є пошук ефективних засобів посилення впливу на споживача. Якщо телереклама застосовує широкий арсенал візуальних прийомів, технічних ефектів тощо, то друкований її варіант використовує усе багатство мовних засобів, які постійно модернізуються й видозмінюються. Одним із таких засобів є метафора.

Метафора (від грец. «*metaphora*» – «перенесення») – вживання слова чи висловлювання на переносному значенні, заснований на схожості, порівнянні й аналогії. Потенціал метафори в рекламі – це в першу чергу ефективне сполучення психології реклами та гри слів, що звертає увагу до рекламного повідомлення, формує інтерес, позитивне та емоційне ставлення до демонстрованого продукту, та залишається в пам'яті.

Метафора в рекламній комунікації – це новий спосіб посилення психологічної ефективності рекламного повідомлення. Головна мета її використання – привертання уваги споживача до певного продукту або ж сервісу. Привертання нашої уваги та уявлення й сприяння запам'ятовуванню певної інформації є

найважливішими функціями мови реклами: загальні або модні слова та короткі, чіткі речення легко повторюються та закарбовуються.

Метафора рекламних текстів – найефективніший спосіб емоційного, естетичного впливу на потенційного покупця. Вона, як типова стилістична особливість рекламних текстів, є засобом своєрідного ідеалізування дійсності, під яким слід розуміти навмисну штучність певних порівнянь, ототожнень, зіставлень. Абсолютна більшість рекламних текстів являють собою метафори, які ілюструють великий творчий потенціал їх створювача.

УДК 81'373.43004.738.5:655.41

ОСАУЛЕНКО В.П., студентка 4 курсу
Науковий керівник – **ЧЕРНОБРОВ Ю.А.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет
oayanina@gmail.com

ПРАГМАТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ НЕОЛОГІЗМІВ У МОВІ СУЧАСНИХ ІНТЕРНЕТ-ВИДАНЬ

Одним із елементів громадського життя, який активно реагує на суспільні процеси й віддзеркалює їх, є засоби масової інформації. Їх вплив дуже великий на громадську свідомість. Здатність швидко охоплювати найширші аудиторії дає їм змогу формувати суспільну думку, визначати духовні цінності. Ось чому мова засобів масової інформації – важлива й актуальна проблема сучасних досліджень.

У процесі розвитку суспільства виникають нові поняття, які потрібно називати. Крім того, навколишній світ, відкриває нові явища, котрі теж потребують називання.

Актуальність теми вивчення інноваційної лексики полягає у виникненні нових реалій, і, як наслідок, появі найновішої інноваційної лексики, яка потребує аналізу. Засоби масової інформації чи не найактивніше використовують неологізми, але їх невдале та надмірне використання може призвести до втрати ясності будь-якого тексту.

Неологізм (від грец. νέος – молодий, новий і λογισμός – судження, вислів) – новостворений термін, слово або фраза, що перебуває в процесі входження в загальне використання і ще не включена до державної та загальнонавчаної мови.

Неологізми – категорія історично змінна, один з розрядів пасивного словника, тобто це одиниці, які ще не встигли ввійти (або вже не ввійдуть, оскільки, виникнувши, майже відразу ж і зникли) до активного слововжитку. Статус неологізмів зберігається до того часу, поки вони не стають загальнонавчаними, тобто коли поняття втрачає свою новизну.

Вивчення неологізмів мови сучасних періодичних інтернет-видань є складовою системних досліджень неологічного складу сучасної української мови, що, зрештою, дозволить простежувати динаміку і тенденції мовних змін у лексиконі, які зумовлені як позамовними, так і внутрімовними чинниками, які визначають соціальні, вітальні, ментальні запити і комунікативні потреби носіїв української мови, аналізувати особливості номінування, категоризації україномовного простору і функціональне навантаження інновацій, з'ясувати рівень засвоєння їх мовною системою для подальшої нормалізації та кодифікації.

ГОНТАР С.Є., студентка 1 курсу
Науковий керівник – ТИМЧУК І.М., канд. пед. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
alabama_ok@ukr.net

ЕГОЇЗМ: РОЗУМНИЙ І НЕ ДУЖЕ

Егоїзм притаманний усім психічно здоровим людям. Егоїзм – це не погана чи хороша оцінка, а властивість характеру, яка може бути розвинена в більшій чи меншій мірі. А тому безглуздо засуджувати когось за наявність егоїзму: засуджувати можна лише ту ступінь, в якій він проявляється.

Актуальність обраної теми полягає в тому, що нерозумний егоїзм заважає існувати багатьом речам; зменшує відсоток подружніх пар та руйнує сімейне життя; людина втрачає здатність отримувати повноцінний розвиток та більш прогресивний хід думок; втрачається збалансування моральних принципів та стійких, закономірних упереджень.

Виховання і християнська мораль вчать нас піклуватися про інших людей, шанувати батьків, допомагати слабким і протистояти тиранам. Нас вчать, що найвище досягнення – це подвиг, здійснений на благо всього людства. І нас вчать відчувати провину за всякий прояв егоїзму, здорового чи невротичного – без різниці. А психологія стверджує протилежне – все, що б не робила людина, вона робить заради свого власного блага. Немає в людській мотивації нічого іншого, крім безпросвітнього егоїзму. У кожному вчинку людини за ширмою його доброти, благородства та безкорисливості легко виявити егоїстичну мотивацію.

Якщо зануритись в історію то можна побачити, що не завжди людям було притаманні такі поняття як «відчуження», «сам по собі», «байдужість» та «конфлікт». До існування сьогодення нам допомогли прийти тільки «згуртованість», «взаємодопомога» та «щирість». Саме це керувало людьми багато років тому.

Нормальний, розумний егоїзм є інструментом досягнення мети, розвитку особистості, загалом, його навіть можна вважати корисною рисою характеру людини. Проте егоїзм, перетворений на кредо життя, зведений у найвищий ступінь, який не допускає ніяких думок про когось, окрім себе, до того ж, абсолютно безкомпромісний – є пороком. І він, нажалі притаманний багатьом людям, якщо не більшості, а ще гірше те, що не всі в цьому можуть зізнатися.

Людина, яка думає тільки про себе, може побудувати блискучу кар'єру, але навряд чи зможе знайти своє гідне місце в суспільстві. Швидше за все, вона буде приречена на самотність. Впевненість, що Его людини – центр світу, змушує вважати лише єдину думку, тобто власну, правильною, не схилившись до того, що існує безліч думок, які могли б бути почутими. Нездорове Его володіє крайньою сліпотою та перебуває в постійному жаху. Для нього не існує аргументів, доказів та прощення. Є тільки вина, яку «сліпий» не в змозі побачити. Існує тільки власна думка, власні рішення та переконання. Наше «Я» має свій власний світ всередині нас самих. Воно володіє, керує та підтримує розвиток бачення того, що «сліпому» здається є головним та вирішальним. Люди, яких зачепила ця хвороба не можуть бути спокійними, життєрадісними, а головне – впевненими у собі людьми тому, що

їм завжди буде здаватись, що щось «загрожує їхньому життю», «правильному» світобаченню. Завжди доводити, що «Так, я вмю їсти ложкою!» – не життя. А застерегти від цього може лише усвідомленість та мислення очима іншого.

Хочеться вірити, що будь-яка людина, як істота розумна, знайде вихід, як впоратися зі своїм власним нерозумним егоїзмом.

УДК 316.752:159.923.2

ДОВЖИК В.В., студент 3 курсу

Науковий керівник – **ОРДІНА Л.Л.**, канд. пед. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

СОЦІОПСИХІЧНІ РИСИ УКРАЇНСЬКОГО ХАРАКТЕРУ

Риси характеру народу мають вплив на його історичну долю, тому національний характер став предметом вивчення у всіх культурних націй.

Метою дослідження є визначення соціопсихічних рис українського характеру.

Поняття національний характер охоплює типові якості і психологічні особливості етнічної групи, яка має спільну територію, мову, історію, культуру, звичаї, символи, що відрізняють її від сусідніх народів.

Територія кожного народу має свої природні властивості і певною мірою впливає на формування національного характеру. Багатство землі України сприяло закоханості в природу, ліризму, спогляданню і спокою. Історичні чинники впливають на войовничість народу, оскільки ця багата країна вимагала захисту від загарбників.

Культура нації витворюється протягом дуже довгого часу, починаючи з праобразів етнічної міфології і закінчуючи сучасною поетичною творчістю. Національні відмінності – це перш за все відмінності в психології мислення, яка відображається, насамперед, у мові, а також, у розумовій творчості, що впливає з ментальності етносу.

Оскільки мова йде про формування українського характеру різних етносів, що впродовж тисячоліть мешкали на території України, доцільно розглянути його етнічні складники. Вчений Ю. Липа визначає 4 складники української пракультури і характеризує їх: це трипільський, понтійський, готський, та київсько-руський.

Соціопсихічні риси українського характеру тісно пов'язані з етнопсихічними. Структура української нації складна.

Отже, національний характер найповніше відображається саме в культурі, в інтелекті нації.

УДК 159.961:159.923.37

ЄРКО А.І., студентка 2 курсу

Науковий керівник – **ОРДІНА Л.Л.**, канд. пед. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ПАРАПСИХОЛОГІЯ І ПСИ-ФЕНОМЕН

Парапсихологія – сукупність нетрадиційних поглядів на незвичайні явища та "таємниці" психіки, зокрема такі, як екстрасенсорне сприймання, телекінез,

левітація, полтергейст, пірогенія, яснобачення, проскопія, ретроскопія, дистанційна дія тощо. Ці явища не вдається дослідити за допомогою методів психологічної науки, що має справу з об'єктивними явищами та фактами, котрі можуть бути схарактеризовані якісно й кількісно. Парапсихологічні явища неможливо визначити як об'єктивно існуючі, дати їх науковий опис, пояснити їхню природу. Тому ці явища залишаються поза предметом наукової психології.

Метою дослідження є визначення понять «пси-феномен». Сучасна наукова психологія антагоністично відноситься до парапсихології як науки з часу її зародження у 1880-х р. Суспільство психічних досліджень, засноване в Англії у 1882 р. і Американське суспільство психологічних досліджень, засноване у 1885 р., з'явилися першими організаціями, що спробували дати наукову оцінку тим явищам, які ми зараз називаємо «пси-феномен». Пси-феномени можуть бути вивчені декількома способами. Парапсихологи використовують метод опитів, інтерв'ю і польових спостережень. У кожному конкретному випадку існує певна вірогідність того, що отримані дані можуть бути пояснені за допомогою звичайних наукових методик.

У даний час парапсихологічні лабораторії стали основним місцем постановки і вирішення умов пси-завдання, в яких вчені можуть виключити альтернативні пояснення будь-яких аномальних результатів. Феномени, отримані при вирішенні пси-завдання, можна рахувати аномальними, оскільки вони виходять за рамки звичайних уявлень про час, простір, і енергію. За останніх 100 років був проведений значний об'єм досліджень пси-феноменів, що мали на меті зрозуміти їх природу, визначити міру їх наукової пріоритетності і необхідність подальших досліджень у цій галузі.

УДК 801.65

НЕЧУШІЙ Т.В., студентка 2 курсу

Науковий керівник – **КАРПЕНКО С.Д.**, канд. філол. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

tatiana.nechupii@i.ua

ВІЗІОПОЕЗІЯ: СТАНОВЛЕННЯ ЖАНРУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Візуальна або графічна поезія – це мистецький вид, що синтезує літературний текст і елементи зорових видів мистецтва (графіка, живопис, декоративно-прикладне мистецтво, архітектура, математичні знаки та ін.) в одне естетичне ціле. Суть зорової поезії полягає в тому, що зовнішня зорова форма поетичного тексту не лише фіксує усну (звукову) форму, а й разом з нею утворює естетичну єдність, а також може мати цілком самодостатній зміст, що надає твору додаткової поетичної енергії. Будучи синтетичним утворенням, зорова поезія різною мірою поєднує літературні й зорові елементи, на основі чого виникають її різновиди.

Мета нашого дослідження: прослідкувати етапи становлення цього виду поезії та спрогнозувати напрямки дослідження жанру візіопоезії та шляхи входження у сучасний літературний процес постмодернізму.

Вчені виділяють такі періоди розвитку зорової поезії: Античний період. Датується 1700 р. до н.е. (Фестський диск, Вавілонський акровірш, акровіршеві псалми).

Традиційної форми зорова поезія набуває у IV ст. до н.е. у творах Сіміаса Родоського (фігурні вірші у вигляді сокири, яйця, крил), Теокріта, Досіада (вівтар).

1. Середньовічний період. Жанр набуває абстрактних ознак, цілком відповідаючи суті християнської релігії.

2. Період Відродження. Становлення зорової поезії в багатьох європейських літературах.

3. Період Бароко. Найсприятливіший період для розвитку форм, видів, синтезу, декоративності зорової поезії. В цей час відбувся поділ жанру на курйозний та емблематичний. Зорові образи виникають із повсякденного життя (меч, прапор, спис, гаманець, дерево, птах, зірка).

4. Період модернізму. Пов'язаний з модерними напрямками початку ХХ ст. такими як: футуризм, дадаїзм, сюрреалізм (використання різних кольорів, шрифтів, математичних чисел, знаків).

Серед відомих послідовників цього жанру варто назвати Г. Апполінер «Каліграми» (1918), М. Семенко «Каблепоема за океан» (1920), А. Чужий «Моя мозаїка» (1922), М. Луговик, В. Лучук та ін. З 1998 р. видається часопис зорової поезії та поезографічного мистецтва «Зрима рима».

Візіопоезія на сьогодні не перестала бути популярною. Вона проникає в різні поетичні жанри та набуває все нових постмодерних форм.

УДК 808.1:82.0

ПИЛИПЕНКО М.Ю., студентка 4 курсу
Науковий керівник – **ОРДІНА Л.Л.**, канд. пед. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

РИТОРИЧНА ЕТИКА: ТРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІСТЬ

Девальвація слова, духовних цінностей у наш час активізують увагу педагогів до риторичної етики давніх часів. Вихованість молодого людини починалася з почуття поваги, любові до старших, батьків.

Метою дослідження є зіставлення старовинних етико-риторичних рекомендацій із народним золотим словом, зокрема українськими прислів'ями та приказками про правила комунікації.

Давні етичні рекомендації мають досить високий моральний дух самоповаги, достоїнства, різних чеснот, зокрема ми неодноразово зустрічаємо побажання не вихвалити себе самого, але й не принижувати; справи свої не перебільшувати, а також роду свого, походження не звеличувати, бо так чинять люди, які недавно лише прославилися.

Видатний український філософ, ритор Ф. Прокопович детально аналізує види чеснот, до яких відносить такі основні, як мудрість, справедливість, хоробрість, поміркованість. Ганебними вважаються їх протилежності.

В усі часи усі народи, зокрема й український, мріяли про шляхи до щастя. Одним із найпоширеніших поглядів на щасливу людину є уявлення про духовну людину, яка живе у гармонії з природою, власною совістю й Богом. Реформована освіта України до змісту навчання все активніше залучає народну мудрість, зафіксовану в народному золотому слові - перлинах ораторського мистецтва українців на інших народів світу.

Отже, красномовство як частина культури є невичерпним джерелом етико-естетичної мудрості наших пращурів, що яскраво відбивають прислів'я та приказки українського народу. Вражає сила й глибина розуму, поетичної краси, високої моралі перлин народного золотого слову. Старовинна риторична етика світського й духовного спрямування не втратила свого значення і до наших днів.

УДК 81'25-027.561

ПОЛЩУК О.І., студентка 3 курсу

Науковий керівник – **СИНЯКОВА В.Б.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ПОКЛИКАННЯ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДАЧА

Сучасний перекладач – це посередник, який здійснює посередницьку місію в міжкультурних контактах і забезпечує взаєморозуміння носіїв різних культур і мов.

Успішний перекладач більшою мірою орієнтований на людину, ніж на лінгвістичні структури. У ряді морально-ціннісних підстав професійної діяльності професійне покликання займає ключову позицію. При наявності покликання до професії задоволення від процесу та результатів праці гарантовано. Отже, розвиток професійного покликання повинно стати найважливішою метою вищої школи.

Покликання досліджується в педагогіці і психології професійної освіти в різних традиціях: як елемент мотиваційної сторони професіоналізму (А.К. Маркова); як відображення вищого рівня професійної придатності людини до конкретного виду (видів) діяльності (Е.А. Клімов); як показник таланту (К.К. Платонов). *Професійне покликання перекладача* – це характеристика особистості перекладача, що відображає стійкий професійний інтерес до міжкультурного посередництва на основі знань про призначення професії долати міжкультурні бар'єри.

Процес формування професійного покликання майбутнього перекладача стає ефективним при дотриманні наступних педагогічних умов: – формування професійного покликання майбутнього перекладача здійснюється за умови доповнення змісту процесу професійної підготовки перекладачів навчальним матеріалом, що розкриває роль міжкультурного посередника допомогою ретроспективного погляду і оцінки відомих перекладачів; – розвиток інтересу до професії перекладача здійснюється за допомогою реалізації прийомів: наочності, конкретизації, персоніфікації, співучасті, створення проблемної ситуації, включення до вирішення практичних завдань, активізації самостійності та творчості; – розвиток схильності до діяльності міжкультурного посередництва організовується за

допомогою дослідження власних криз розчарування в професії і труднощів професії; – виробнича практика надає формує вплив на професійне покликання у студентів за умов співвіднесення власного досвіду подолання труднощів професії і з досвідом практикуючих перекладачів.

Проблема формування професійного покликання має перспективні для дослідження напрямки: можливості виховної роботи вузу у формуванні професійного покликання; розробка системи психолого-педагогічних технологій формування професійного покликання.

УДК 81'25-047.22

РОЗУМЕНКО В.В., студент 3 курсу

Науковий керівник – **СИНЯКОВА В.Б.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

ПРОФЕСІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДАЧА

Переклад – один з видів людської діяльності. Діяльність – це психологічне поняття, що позначає «специфічні процеси, які здійснюють те чи інше життєве, тобто активне, ставлення суб'єкта до дійсності».

Метою перекладацької діяльності є «виробництво мовних висловлювань відповідно до певного соціального замовлення». Для досягнення мети перекладач повинен бути компетентним фахівцем.

Компетентність сучасного перекладача утворюють такі складові:

- мовна компетенція;
- текстоутворююча компетенція (уміння створювати тексти різного типу відповідно до прийнятих в даній мовній культурі правилами і стереотипами);
- комунікативна компетенція (уміння проектувати на висловлювання в тексті оригіналу інференціальні можливості рецепторів перекладу);
- морально-етична компетенція (відповідальність за якість своєї роботи, за моральний і матеріальний збиток, який може бути результатом його недобросовісності);
- технічна компетенція (специфічні знання, вміння та навички, необхідні для виконання даного виду діяльності).

Також, професійна компетенція перекладача повинна включати і деякі особистісні характеристики, без яких він не зможе успішно виконувати свої професійні функції. Від перекладача вимагається вміння зосереджуватися, мобілізувати ресурси своєї пам'яті, весь свій інтелектуальний та емоційний потенціали.

Вирішальну роль в професійній техніці перекладача грає володіння спеціальними знаннями й уміннями. Серед яких найбільш важливими є наступні: вміння виконувати паралельні дії на двох мовах, переключатися з однієї мови на іншу; уміння розуміти текст по-перекладацькі; вміння «відходити, не віддаляючись» (при неможливості застосувати слово що цілком відповідає оригіналу, він повинен якнайменше відходити від змісту); знання психології дуже допомагають

перекладачеві, який хоче якісно виконати свою роботу (небезпечно використовувати при перекладі такі слова, які можуть образити співбесідника або викликати не ту реакцію, на яку сподівається його співрозмовник).

Концепція перекладацької компетенції представляє великий теоретичний і практичний інтерес. Вона потребує подальшого дослідження, щоб уточнити складові її фактори і способи її формування та розвитку.

УДК 801.631.5

САКАЛ Н.С., студентка 3 курсу
Науковий керівник – **КАРПЕНКО С.Д.**, канд. філол. наук
Білоцерківський національний аграрний університет
maryna.sakal@gmail.com

ПОРІВНЯННЯ ФІЛОСОФСЬКОГО ЕССЕ А. КАМЮ «МІФ ПРО СІЗІФА» З ГРЕЦЬКИМ МІФОМ

Актуальність цієї роботи визначається необхідністю подальшого опрацювання одного з найважливіших аспектів історії зарубіжної літератури – проблеми порівняння двох творів та врахування стилістичних змін творів. Незважаючи на велику кількість робіт, присвячених дослідженню цієї теми ми визначили, що А. Камю повністю перетворив міф у есе в абсурдному стилі.

Дослідження цієї теми дало змогу побачити використання автором першоджерела, як основної тем твору.

Підчас дослідження з'ясовано апелювання автора до стилістичних засобів нового часу, авторського кредо та моралізаторських вкраплень.

Порівняльний аналіз розкрив філософські сторінки абсурдності людського буття у порівнянні з працею міфічного Сізіфа. Герой міфа Сізіф приречений вести постійну боротьбу проти сил, з котрими не спроможний впоратися парадоксальним чином. А. Камю як філософ знайшов сенс у самій боротьбі. Спасіння, на його думку, полягало у щоденній роботі, а сенс життя – у діяльності.

З'ясовано, що також А. Камю порушує проблему самогубства, як спосіб вирішення всіх проблем.

Отже, порівняльна характеристика не становить основної складності, але є необхідною для розуміння перифраз автора та дослідження авторських прийомів.

УДК 811.111/.161.2'373/.7

САКАЛ Н.С., студентка 3 курсу
Науковий керівник – **ЗІЗІНСЬКА А.П.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет
maryna.sakal@gmail.com

ПАРЕМІЇ У ФРАЗЕОЛОГІЇ УКРАЇНСЬКОЇ І АНГЛІЙСЬКОЇ МОВАХ (пошук і порівняння відповідників в обох мовах)

Актуальність цієї роботи визначається необхідністю подальшого опрацювання одного з найважливіших аспектів теорії перекладу та лексикології – проблеми

можливості перекладу. Незважаючи на велику кількість робіт, присвячених окремим аспектам фразеології, у перекладознавстві мало відомих досліджень змістовних характеристик саме цієї фразеологічної одиниці. Таким чином було уперше проведено зіставний перекладознавчий аналіз перекладів паремій на матеріалі українських перекладів О.В. Куніна і Н.М. Амосова та М.П. Коломієць, на основі яких ми дійшли власних незалежних висновків щодо обраної нами теми. У кожному окремому випадку необхідне визначення спільного асоціативного значення, аналогічність ситуації, у якій доречним є вживання прислів'я.

Дослідження паремій дало змогу дати точніше визначення усталених у мовній практиці, як правило, ритмічних організованих висловів переважно повчального характеру, в яких зафіксовано багатовіковий досвід народів. Народна творчість є зразковими в плані реалізації паремій різного виду.

Підчас дослідження з'ясовано, що коли перекладач не має нагоди шляхом "дослівного" перекладу достатньо чітко передати "прислівне" поєднання, він не перекладає зворот, який дається йому дослівним перекладом, а шукає відповідне за ситуацією і визначивши характер ситуації та тип паремії.

Аналіз різних варіантів відтворення паремій в англо-українському перекладах виявив різні підходи до вирішення цього складного завдання. З'ясовано, що основними способами перекладу паремій є використання існуючого українського відповідника. При порівнянні паремій характерним є визначення спільного асоціативного значення, аналогічність ситуації, у якій доречним є вживання прислів'я. Незважаючи на те, що існують способи відтворення цього стилістичного засобу, перекладачі мають провести неабияку роботу пошуку відповідників у різних народів з різними традиціями та досвідом, також треба вловити суть та використовувати найбільш пасуючий фразеологізм.

Отже, можна зробити висновок, що порівняльна характеристика не є самою складною, але потребує часу для виявлення саме доцільного та влучного відповідника, щоб підкреслити вдалість його вибору.

УДК 811.111'373.7: 159.938.363.2

ПЕТРОСЯН О.О., студентка 3 курсу
Науковий керівник – **ЗІНЬСЬКА А.П.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет
tinabc1@rambler.ru

ОСОБЛИВОСТІ ВЖИВАННЯ ТА ПЕРЕКЛАДУ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ НА ПОЗНАЧЕННЯ СТАТІ В АНГЛОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ

Актуальність нашого дослідження зумовлена тим, що представники різних народів сприймають світ по-різному, і тому перекладачеві, щоб не допуститися помилки, так важливо розуміти, як тий чи інший фразеологізм повинен правильно звучати в перекладі. Дослідження гендерних стереотипів, вербалізоване фразеологічними одиницями, дозволяє полегшити вивчення англійської мови

українцям і навпаки. Це дозволяє також полегшити перекладацьку діяльність, адже фразеологізми є невід'ємною частиною мовлення як носіїв англійської, так і української мови, та відображають результати колективного досвіду і саме тому є особливо перспективними для вивчення. Переклад як форма міжкультурної комунікації передбачає порівняння етноспецифіки різних мов, виявлення різниці мовних та мовленнєвих засобів реалізації окремих значень. Аналіз гендерних відмінностей у різних культурах є важливим у процесі перекладу, однак, на наш погляд, у галузі перекладознавства гендерні розбіжності недостатньо враховані й потребують подальшого вивчення.

У зв'язку з цим, нами було проведено аналіз гендерних стереотипів в англійській мові, вербалізованих засобами фразеологічних одиниць, віднайдено їх еквіваленти в українській мові, розглянуто проблему перекладу безгендерної мови, проаналізовано явище гендерної асиметрії, зібрано та проаналізовано приклади з різноманітних наукових джерел, на основі яких, ми доходили власних незалежних висновків щодо обраної нами теми.

Проаналізувавши складнощі перекладу гендеру, ми дійшли висновку, що при перекладі слід враховувати всі особливості гендерних стереотипів, їх значення у контексті, та всі можливі варіанти перекладу, а потім спробувати підібрати такий еквівалент, який би більше за інші підходив для відображення того чи іншого стереотипу. Саме тому ми поділили стереотипи на стереотипи зовнішності, вікові та соціальні, та розглянули кожну групу зокрема.

Розглядаючи фразеологізми на позначення статі в англійській мові, ми прийшли до висновку, що в англійській мові жінці стереотипно приписувати нелогічність мислення, тоді як мислення чоловіка навпаки не має такого значення. Українські ж дослідження в галузі гендерної лінгвістики представлені значно меншою кількістю наукових праць. Це пояснюється тим, що становище жінки в українському суспільстві було і залишається відносно рівноправним чоловікові, що і відображено на мовному рівні. Цілком вірогідно, що саме тому абсолютна більшість праць з питань гендеру в українському мовознавстві присвячені дослідженню цього фактору в англійській мові.

УДК 811.111'276.3

КИРИЧЕНКО Д.О., студент 3 курсу

Науковий керівник – **ЗІНЬСЬКА А.П.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

hedgehoge1993@i.ua

ОСОБЛИВОСТІ СЛЕНГУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Актуальність цієї роботи полягає в тому, що сленг – це не шкідливе утворення мови, яке вульгаризує усну мову, а органічна та в деякій мірі необхідна частина цієї системи. Дана проблема є дуже цікавою для лінгвіста. Сленг розвивається, змінюється дуже швидко. Це утворення, яке може як легко утворитися, так і зникнути. Ці всі зміни відбуваються для спрощення усної мови та її розуміння.

У процесі нашого дослідження ми з'ясували, що сленг використовують у різних сферах суспільного життя. Це важлива частина мови, яка допомагає «тримати» її «живою». Важкість розкриття походження даного терміну поглиблюється його багатозначністю та різноманітною трактовкою сленгу авторами словників та спеціальних досліджень.

Дослідження показало, що сленг складається зі слів та фразеологізмів (сталих зворотів), які виникли та спочатку вживалися лише в окремих соціальних групах, він відображав життєву орієнтацію цих груп.

Важливими є дослідження сленгу, який найбільш розповсюджений серед молоді, а особливо серед школярів та студентів. Молоді люди більш емоційні, їм важливо мати певну свою мову, важко зрозумілу для інших – свій особистий код для спілкування. Саме тому в сленгу весь час виникають нові слова, а інші зникають, або продовжують використовуватися лише в дуже вузьких колективах та групах.

Таким чином, ми можемо зробити висновок, що англійська студентська розмовна мова та сленг загалом є дуже різноманітними та цікавими для дослідження, адже в ньому присутні запозичення з багатьох інших мов: німецької, французької, іспанської, хінді тощо.

УДК 81'373:811.111/.161.2

ДЕМЧЕНКО Н.С., студентка 3 курсу
Науковий керівник – **ЗІЗІНСЬКА А.П.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет
natadaisy@yandex.ua

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕКЛАДУ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ НА ПОЗНАЧЕННЯ КОЛЬОРІВ У АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ

Актуальність даної теми полягає у дослідженні фразеологічних одиниць на позначення кольору, що дозволяє полегшити вивчення англійської мови українцям і навпаки. Також це дозволяє полегшити перекладацьку діяльність, адже фразеологізми є невід'ємною частиною мовлення як носіїв англійської мови, так і української. Крім того фразеологічний фонд обох мов є відкритою системою, оскільки він постійно поповнюється. Таким чином було багатосторонньо розкрито основні властивостей компонентного складу фразеологічних одиниць до складу яких входять колороніми.

Дослідивши фразеологічні одиниці англійської та української мови, розглянувши їх природу та специфіку компонентів-складників, проаналізувавши особливості вживання цих мовних одиниць були зроблені наступні висновки, що в момент утворення фразеологізму, колоронім входить до його складу у своєму первинному значенні або, рідше, набуває такого семантичного відтінку, який приписують значенню самого кольору.

У процесі нашої роботи ми з'ясували, що символіка кольору, яка дуже тісно пов'язана з національною специфікою і є засобом вираження менталітету.

Фразеологічні одиниці з колірним компонентом широко представлені в англійській і українській мовах і є специфічними для картини світу, що обумовлюється національною значимістю предметів, явищ, процесів, виборчим ставленням до них, що породжується специфікою діяльності, способу життя і національної культури даних народів. Порівнявши фразеологічні одиниці двох мов ми дійшли висновків, що англійська мова має більше фразеологізмів, до складу яких входять колороніми ніж українська мова.

У результаті аналізу найбільш адекватних способів перекладу фразеологізмів, що містять у своїй семантиці елементи кольорів ми прийшли до наступного висновку, що часто фразеологічні одиниці даного типу відрізняються в різних мовах і помилка може викривити зміст оригіналу і призвести до комунікативного непорозуміння.

Отже, для досягнення максимальної адекватності при перекладі фразеологізмів з англійської на українську мову й навпаки, перекладач повинен володіти різними способами перекладу, серед яких основними є: еквівалентний переклад, переклад фразеологічним аналогом, дослівний (калькування) та описовий переклад.

УДК 821.161.2-1Кос

ПОТІХА Л.В., студентка 4 курсу

Науковий керівник – **СТОЛБЕЦЬКА С.Б.**, асистент

Білоцерківський національний аграрний університет

stolbetska@yahoo.fr

«ПОЕЗІЯ – ЦЕ ЗАВЖДИ НЕПОВТОРНІСТЬ, ЯКИЙСЬ БЕЗСМЕРТНИЙ ДОТИК ДО ДУШІ...» ЛІНА КОСТЕНКО

Переклад поезії відкриває новий світ і дає можливість доторкнутися до культури інших народів.

Ще із шкільного віку ми розглядаємо поезію великих людей, але не всі знайомі з труднощами, що виникають у процесі самого перекладу. Поетичні твори відрізняються своєю милозвучністю, проникливістю і красою. Без спеціальної обробки, вірш не може бути поданий слухачеві. Переклад з однієї мови на іншу неможливий без граматичних трансформацій, до яких відносять: перестановки, заміни членів речення та частин мови, додавання та вилучення слів. Обов'язкові граматичні заміни при відсутності деяких морфологічних категорій у мові перекладу (наприклад, передавання засобами іноземної мови видових форм рідної мови, функцій артиклів, особливих випадків вживання займенників, конструкцій з безособовими формами дієслів, які відсутні у рідній мові, тощо). Передавання модальності у перекладі. Взаємозалежність синтаксичних і лексико-семантичних перетворень під час перекладу висловлювання. Конверсивні перетворення. Суб'єктно-об'єктна трансформація у перекладі. Трансформація складного речення у просте і навпаки. Заміна підрядності сурядністю та сурядності підрядністю. Шляхи подолання інверсії в реченні під час перекладу іноземною мовою. Комунікативне членування тексту і його відображення в перекладі.

Також у перекладі поезії часто використовується пом'якшення. Одним з блискучих прикладів є переклад поезії:

"Plaisir d'amour" – "Твой сладкий сон"
Tout les nuits je pleur toute la nuit
et toi tu rêves et tu souris
mais cela ne peut plus durer
une nuit sûrement je te tuerai
tes rêves alors seront finis
et comme je me tuerai aussi
finie aussi mon insomnie
nos deux cadavres réunis
dormiront ensemble dans notre grand lit
Всю ночь как будто не своя
Сквозь сон улыбка, ты мечтаешь
Не проиграть жестокого мне боя
И в полнолуние ты звездой станешь
Я рядышком буду сияя
Навеки мы одной судьбою
На небе связаны с тобою.

Отже, поетичні твори потребують застосування граматичних трансформацій, а також особливої уваги, послідовного осмислення, спокійних та розумних міркувань, щоб передати усе прекрасне в поезії.

УДК 662.7

ШЕВЧЕНКО С.О., студент 1 курсу
Науковий керівник – **ЛОБАЧОВА С.В.**, асистент
Білоцерківський національний аграрний університет

BIOFUEL: A GREAT SOLUTION OF AN URGENT PROBLEM

World demand for biofuel stood at around 21 million tons in 2011. Demand is expected to grow steadily in 2012, as a result of rising levels of mandated content and growing demand for fossil diesel. By 2020, the global market for biodiesel is projected to virtually double, to over 40 million t/a, of which Europe will probably account for around half.

Biofuels are produced from living organisms or from metabolic by-products (organic or food waste products). In order to be considered a biofuel the fuel must contain over 80 percent renewable materials. It is originally derived from the photosynthesis process and can therefore often be referred to as a solar energy source. There are many pros and cons to using biofuels as an energy source.

Currently biofuel is produced from plants as well as microbes. The oils, carbohydrates or fats generated by the microbes or plants are refined to produce biofuel. This is a green and renewable energy that helps in conserving fossil-fuel usage. But a new

research has led to a new discovery of getting the microbes to produce fuel from the proteins instead of utilizing the protein for its own growth. The research is being done at the premises of University of California in Los Angeles.

There have been various methods tried for reducing fossil fuel dependency and containing carbon footprints for a healthier and more eco-friendly future. Corn-produced ethanol has been used for mixing with gasoline but there have been side effects like corrosion from ethanol. Also huge tracts of precious farmlands need to be diverted for corn production. But now new research has thrown up results that show common algae can be used for biofuel production.

This could very well be the magic formula for future power generation. Yes, scientists are busy crafting what is now called as "solid organic electric battery based upon treated potatoes." These are absolutely eco-friendly batteries - based on the hidden powers of potatoes – which will be an economical answer to the growing power needs of developing and developed countries.

If we go by the stats, every year 11 billion pounds of poultry industry waste accumulates annually, because we have gigantic appetite for poultry products. They can't be stuffed into pillows. Mostly they are utilized as low-grade animal feed. Scientists in Nevada have created a new and environmentally friendly process for developing biodiesel fuel from 'chicken feather meal'. Professor Manoranjan 'Mano' Misra and his team members at the University of Nevada discovered that chicken feather meal consists of processed chicken feathers, blood, and innards. Prof. Misra has been honored as the 2010 Regents' Researcher by the Nevada System of Higher Education Board of Regents.

While new energy solutions are being discovered, refined and brought further and further into the public light, something that does not get a lot of headlines is waste to energy. How something like this continues to not be used in the United States is incredible as countries like Japan have been using it for quite some time and dramatically improving their waste disposal problems in highly populated areas.

ЗМІСТ

Петросян О.О. Особливості перекладу поезії абсурду (на матеріалі лімериків Едварда Ліра та їх перекладів)	3
Демченко Н.С. Каламбур та способи його відтворення (на матеріалі казки Л. Керрола “Аліса в Країні чудес” та її перекладів)	4
Вакульченко Д.О. The use of animals for research, testing and teaching (A New Zealand experience)	5
Демчук В.М. Avian influenza	6
Онищук Я.Ю. Animal husbandry is my future occupation	6
Синельник О.О. Genetic engineering: little do we know about it	7
Федорчук Ю.Ю. The legislation of Ukraine about healthy lifestyle	8
Симоненко А.П. No-till technology: environment and economic benefits	10
Кулагіна А.М. Some notes to plant invasion in the contemporary world	11
Арндт Т.Б. Німецькі фразеологічні одиниці: гендерний аспект.....	12
Нечупій Т.В. Феномен мовної гри у німецьких рекламних текстах.....	13
Димань Н.О. Особливості термінології тематичної сфери «туризм» у французькій мові.....	14
Довжик В.В. Фальшиві друзі перекладача як перехідні явища у сфері перекладу (на матеріалі суспільно-політичного тексту).....	15
Нечиталюк Ю.В. У мене є життя, а в ньому є все для успіху.....	16
Ангурець Г.О. Delta Canvas.....	17
Беленюк А.М. Rubber flooring	18
Чохленко М.Ф. Економічні проблеми в нашому житті.....	19
Сидорянська Т.В. Бути економічним – вимога часу.....	20
Гончар М.М. До проблеми класифікації німецьких фразеологічних єдностей та їх перекладу.....	21
Пилявець І.В. Молодіжний сленг як соціально-мовне явище (на прикладі молодіжної мови Німеччини).....	23
Папченко Г.В. Рівень культури мовлення студентської молоді.....	24
Ткаченко І.С. Способи уникнення конфліктних ситуацій.....	25
Куркіна М.М., Романенко Ю. Parfum de Chanel: carte de visite de la France	26
Пересада О.І., Тютюнник К.С. La cuisine françaises: l’art de la bonne table	27
Поліщук О.І., Яровенко Ю.В. Повторення як лексичний і семантичний засіб забезпечення когезії між реченнями у науково-технічних текстах	27
Біліченко О.М. Сучасний комп’ютерний сленг.....	28
Овчаренко М.І. Метафора в мові сучасної української реклами.....	29
Осауленко В.П. Прагматичний потенціал неологізмів у мові сучасних Інтернет-видань.....	30
Гонтар С.Є. Егоїзм: розумний і не дуже.....	31
Довжик В.В. Соціопсихічні риси українського характеру.....	32
Єрко А.І. Парапсихологія і пси-феномен.....	32
Нечупій Т.В. Візіопоезія: становлення жанру та перспективи розвитку.....	33
Пилипенко М.Ю. Риторична етика: традиції та сучасність.....	34
Поліщук О.І. Формування професійного покликання сучасного перекладача.....	35
Розуменко В.В. Професійна компетентність сучасного перекладача.....	36

Сакал Н.С. Порівняння філософського есе А. Камю «Міф про Сізіфа» з грецьким міфом.....	37
Сакал Н.С. Паремії у фразеології української і англійської мовах (пошук і порівняння відповідників в обох мовах).....	37
Петросян О.О. Особливості вживання та перекладу фразеологічних одиниць на позначення статі в англомовній картині світу.....	38
Кириченко Д.О. Особливості сленгу в англійській мові.....	39
Демченко Н.С. Особливості перекладу та характеристика фразеологічних одиниць на позначення кольорів у англійській та українській мовах.....	40
Потіха Л.В. «Поезія – це завжди неповторність, якийсь безсмертний дотик до душі...» Ліна Костенко.....	41
Шевченко С.О. Biofuel: a great solution of an urgent problem	42